

คู่มือ

คนไทยในศรีลังกา

ความสัมพันธ์
ระหว่างไทย-ศรีลังกา

การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต

วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย : 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2498 (ค.ศ. 1955) เป็นระดับ
อัครราชทูต ต่อมาเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2504 (ค.ศ. 1961) ได้ยกระดับเป็นระดับเอกอัครราชทูต
โดยในเบื้องต้นให้มีสำนักงานประจำที่กรุงเดลี ประเทศอินเดีย ดูแล ต่อมาจึงได้เปิดสถานเอกอัครราชทูต
ณ กรุงโคลัมโบ ในปี พ.ศ. 2520 (ค.ศ. 1977)

รายนามเอกอัครราชทูตไทยประจำสาธารณรัฐประชาธิปไตยสังคมนิยมศรีลังกา มีดังนี้

สำนักงานประจำที่กรุงเดลี อินเดีย

1. นายบุญฤทธิ์ เจริญไชย 2500 - 2502
2. นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ 2503 - 2505
3. นายจิตติ สุจริตกุล 2506 - 2510
4. พระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าเปรมบุรฉัตร 2510 - 2515
5. นายโอภาส สุทธิวาทนะฤทธิ 2515 - 2518

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโคลัมโบ ศรีลังกา

6. นางสาวอัมพา ภัทรนาวิก 2520 -2524
7. นายอาณัติ สุวรรณวิหค 2524 - 2529
8. นางขจร ไสภณ 2530 - 2532
9. นายอภิรักษ์ ปวณะฤทธิ 2532 - 2535
10. นายนรินทร์ พรรธม 2535 - 2538
11. นายสำเร็จ ลักษณะสุด 2539 - 2540
12. นายสุภากร พานิช 2541 - 2543
13. นายเจิม ติวยานนท์ 2543 - 2546
14. นายกาญจน์ ชีรานนท์ 2546 - 2549
15. นายสัจจพันธุ์ อุตถากร 2549 - 2550
16. นายทินกร กรรณสูต 2550 - 2554
17. นายพลเดช วรรณิตร 2555 - ปัจจุบัน

การเขียนระดับพระราชวงศ์

- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลและพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พร้อมด้วยสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เสด็จฯ เยือนศรีลังกา เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2482 (ค.ศ. 1939)

(สำเนาภาพถ่ายจากหนังสือพิมพ์ศรีลังกา เก็บที่วัดธิปทูตมาราม กรุงโคลัมโบ)

- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จฯ เยือนศรีลังกา เมื่อปี พ.ศ. 2493 (ค.ศ. 1950)

(สำเนาภาพถ่ายที่เก็บที่วัดธิปทุตตมาราม กรุงโคลัมโบ)

- พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ เสด็จฯ เยือนศรีลังกา เมื่อวันที่ 21 - 28 มิถุนายน พ.ศ. 2532 (ค.ศ. 1989)
- สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จฯ เยือนศรีลังกา เมื่อวันที่ 19 - 24 มกราคม พ.ศ. 2536 (ค.ศ. 1993)
- สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จฯ เยือนศรีลังกา เมื่อวันที่ 23 - 29 สิงหาคม พ.ศ. 2542 (ค.ศ. 1999)
- สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เสด็จฯ เยือนศรีลังกา และได้พระราชทานพระไตรปิฎกฉบับอักษรโรมันให้แก่รัฐบาลศรีลังกา เมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005)

ความตกลงระหว่างไทยกับศรีลังกา

1. ความตกลงว่าด้วยบริการขนส่งทางอากาศ ปี พ.ศ. 2493 (ค.ศ. 1950)
2. ความตกลงทางวัฒนธรรม ปี พ.ศ. 2524 (ค.ศ. 1981)
3. อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้ พ.ศ. 2533 (ค.ศ. 1990)
4. ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน ปี พ.ศ. 2539 (ค.ศ. 1996)
5. ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจและวิชาการ ปี พ.ศ. 2539 (ค.ศ. 1996)
6. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการบูรณะโบราณสถานวัดธรรมาราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปี พ.ศ. 2547 (2004)
7. ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการประมง ปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004)
8. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและบริการสารสนเทศ ปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004)
9. สนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมายทางอาญา ปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004)
10. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตร ปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004)
11. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004)
12. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือเกี่ยวกับการลงทุน ปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004)
13. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการแลกเปลี่ยนข่าวกรองระหว่างกองทัพไทยกับกองทัพบกศรีลังกา ปี พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005)
14. บันทึกความเข้าใจระหว่างกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งราชอาณาจักรไทยและกระทรวง เทคโนโลยี การวิจัยและพลังงานนิวเคลียร์แห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา ปี พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013)
15. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงพัฒนาเศรษฐกิจสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา ปี พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013)
16. ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกาว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและหนังสือเดินทางราชการ ปี พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013)

ข้อมูลทั่วไป

เกี่ยวกับสาธารณรัฐประชาธิปไตย

สังคมนิยมศรีลังกา

ที่ตั้ง :	เป็นเกาะในมหาสมุทรอินเดีย ความยาว 353 กิโลเมตร กว้าง 183 กิโลเมตร
พื้นที่ :	65,610 ตารางกิโลเมตร
ภูมิอากาศ :	ร้อนชื้น ฝนตกชุก อุณหภูมิเฉลี่ย 27 องศาเซลเซียส
เมืองหลวง :	Sri Jayawardenapura - Kotte
เมืองศูนย์กลางธุรกิจ :	โคลัมโบ
ประชากร :	21,481,334 ล้านคน (ก.ค. 2555)
เชื้อชาติ :	สิงหล 73.8 % มัวร์ 7.2 % ทมิฬ 8.5 % อื่นๆ 10.5 %
ศาสนา :	พุทธ 69.1 % อิสลาม 7.6 % ฮินดู 7.1 % คริสต์ 6.2 % อื่นๆ 10 %
ภาษา :	สิงหล ทมิฬ และอังกฤษ
เวลา :	ช้ากว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง 30 นาที
การขับรถ :	ชิดด้านซ้าย เหมือนประเทศไทย
	จำกัดความเร็วในบริเวณชุมชน 56 กิโลเมตรต่อชั่วโมง
	บริเวณนอกชุมชน 72 กิโลเมตร ต่อชั่วโมง
ระบบไฟฟ้า :	230-240 V ใช้ปลั๊กเหลี่ยมสามขา

สัญลักษณ์ของศรีลังกา

1. ธงชาติ

ศรีลังกาได้รับเอกราชเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2491 (ค.ศ. 1948) ธงที่ห้อยในวันที่ได้รับเอกราชเป็นธงของกษัตริย์องค์สุดท้ายซึ่งมีนามว่า จักรมราชสิงห์ เป็นรูปราชสีห์เท้าขวาหน้าถือดาบ มีใบโพธิ์อยู่ตรงมุม 4 ใบ นายกรัฐมนตรีคนแรกของศรีลังกา คือ นาย D.S. Senanayake ได้แต่งตั้งคณะกรรมการออกแบบธงชาติและเมื่อปี พ.ศ. 2493 (ค.ศ. 1950) คณะกรรมการได้อนุมัติธงชาติที่มีขอบเป็นสีเขียว มีแถบอยู่ทางขวา 2 แถบ สีเขียวและสีส้ม และมีพื้นสีแดงเข้มอีกด้านหนึ่งมีรูปราชสีห์เท้าขวาถือดาบอยู่ตรงกลาง ตรงมุมมีใบโพธิ์สีเหลือง 1 ใบอยู่แต่ละมุม รวม 4 ใบ ธงนี้ได้ขึ้นสู่เสาเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ.2493 (ค.ศ. 1950)

ความหมายของส่วนต่างๆ ของธงชาติศรีลังกา

ราชสีห์ หมายถึง ชาวสิงหล

ดาบ หมายถึง อธิปไตยของประเทศ

ด้ามดาบ หมายถึง ดิน น้ำ ลม ไฟ

แผงคอของราชสีห์ หมายถึง การนับถือศาสนา ปัญญา และสมาธิ

เคราของราชสีห์ หมายถึง คำพูดที่บริสุทธิ์

จมูก หมายถึง สติปัญญา

อุ้งเท้าหน้า หมายถึง ความมั่งคั่ง

แถบสีเขียว หมายถึง ชาวมุสลิม

แถบสีส้ม หมายถึง ชาวทมิฬ

ขอบสีเหลือง หมายถึง ชนกลุ่มน้อยอื่นๆ

ใบโพธิ์ หมายถึง ศาสนาพุทธ

ใบโพธิ์ 4 ใบ หมายถึง ความมีเมตตา ความเป็นมิตร ความสุข และความสงบร่มเย็น

พื้นสีแดงเข้ม หมายถึง ชนกลุ่มน้อยที่นับถือศาสนาอื่นๆ

2. ตราสัญลักษณ์

เมื่อเป็นอาณานิคมของอังกฤษ ศรีลังกาใช้ตราสัญลักษณ์มงกุฎของอังกฤษ และใช้ต่อมาหลังจากได้รับเอกราชแล้ว คณะกรรมการแห่งชาติได้ประกาศใช้ตราประทับสัญลักษณ์ของศรีลังกาแบบใหม่ เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2515 (ค.ศ. 1972) เป็นรูปราชสีห์ถือดาบด้วยเท้าขวาหน้า อยู่กลาง กลีบดอกไม้ มีรวงข้าวขนานซ้ายขวา ด้านบนมีธรรมจักร ด้านล่างขวาเป็นรูปดวงจันทร์ครึ่งเสี้ยว ด้านล่างซ้ายเป็นรูปดวงอาทิตย์ ส่วนราชการของศรีลังกาใช้ตราประทับนี้

3. ต้นไม้ประจำชาติ

ต้น Ironwood หรือ NA ชื่อทางวิทยาศาสตร์ คือ *Mesua Nagassarium* ได้รับการประกาศเป็นต้นไม้ประจำชาติ เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2529 (ค.ศ. 1986) ต้นไม้ดังกล่าวเป็นต้นไม้ถิ่นดั้งเดิมของศรีลังกาอยู่ในป่าฝน ต้นสามารถเติบโตได้ถึง 30 เมตร เป็นไม้เนื้อแข็ง ใบอ่อนเป็นสีแดง เมื่อใบแก่จะเปลี่ยนเป็นสีเขียวเข้ม ดอกใช้ทำยาสมุนไพร น้ำหอม เครื่องสำอาง และสบู่

เชื่อกันว่า เมื่อพระพุทธเจ้าเสด็จมาศรีลังกาได้ปลูกต้นไม้ดังกล่าว และพระศรีอารยเมตตรัย จะตรัสรู้ใต้ต้นไม้ดังกล่าว

4. ดอกไม้ประจำชาติ

ดอกบัว Nil Mahanel ชื่อทางวิทยาศาสตร์ คือ *Nymphaea Stellata* ได้รับการประกาศเป็นดอกไม้ประจำชาติ เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2529 (ค.ศ. 1986) เป็นดอกบัวสีม่วง มีเกสรสีเหลือง

5. นกประจำชาติ

นกประจำชาติของศรีลังกา คือ ไก่ป่า (Ceylon Jungle fowl หรือ Wali Kukuli หรือ Gallus Lafayetti) พบเห็นทั่วไปในป่าของศรีลังกา เวลากลางวันนอนบนต้นไม้ เมื่อตกใจก็จะหนีขึ้นต้นไม้ แต่เวลาวางไข่ จะวางไข่ที่กองใบไม้บนพื้นดิน

ข้อมูลทางการเมือง

การได้รับเอกราช

วันได้รับเอกราชจากอังกฤษ : 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2491 (ค.ศ. 1948)

ประมุข

ประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐและรัฐบาล และเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุด ได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน อยู่ในตำแหน่งคราวละ 6 ปี จากการแก้ไขรัฐธรรมนูญเมื่อปี พ.ศ. 2553 (ค.ศ. 2010) สามารถดำรงตำแหน่งได้ไม่จำกัดสมัย (เดิมกำหนดไว้เพียง 2 สมัย)

ประธานาธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนนายกรัฐมนตรี มีอำนาจในการยุบสภา รวมทั้งแต่งตั้งถอดถอนประธานศาลฎีกา และผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

ประธานาธิบดี ปัจจุบัน คือ นาย Mahinda Rajapaksa ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2548 (ค.ศ. 2005)

รูปแบบการปกครอง

ปกครองแบบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ (Republic)

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งและเป็นหัวหน้าคณะรัฐมนตรีที่มาจากผู้แทนในรัฐสภา ที่มาจากการเลือกตั้ง ส่วนนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าพรรคการเมือง ทำหน้าที่บริหารงานด้านกิจการภายในประเทศ

ฝ่ายนิติบัญญัติ : มีสภาเดียว มีผู้แทน 225 คน โดย 196 คนมาจากการเลือกตั้งโดยตรง อีก 29 คนมาจากระบบสัดส่วน อยู่ในตำแหน่งคราวละ 6 ปี ประธานาธิบดีสามารถยุบสภาได้หลังจากที่สภาทำหน้าที่แล้ว 1 ปี สภาทำหน้าที่ออกกฎหมาย ใช้ระบบเสียงข้างมากสองในสาม

ฝ่ายตุลาการ : ประกอบด้วยศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ศาลสูง และศาลระดับรองลงไป ใช้ระบบกฎหมายแบบผสมผสาน โดยกฎหมายอาญาใช้แบบอังกฤษ ส่วนกฎหมายแพ่งใช้แบบโรมันและดัทช์ ส่วนคดีที่เกี่ยวข้องกับการสมรส การหย่า และมรดก ใช้กฎหมายจารีต ทั้งกฎหมายของ Kandyan กฎหมาย Thesavalamai และกฎหมาย Sharia (กฎหมายของฝ่ายพุทธ ฮินดู และอิสลาม) ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งผู้พิพากษาศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ และศาลสูง ส่วนหัวหน้าผู้พิพากษาและผู้พิพากษาศาลฎีกาจะเป็นผู้แต่งตั้งถอดถอนผู้พิพากษาในศาลระดับรองลงไป

เขตการปกครอง

แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 9 จังหวัด 25 อำเภอ ได้แก่

จังหวัด	เมืองศูนย์กลาง
1. Central Province	Kandy
2. Eastern Province	Trincomalee
3. North Central Province	Anuradhapura
4. Northern Province	Jaffna
5. North Western Province	Kurunegala
6. Western Province	Colombo
7. Southern Province	Galle
8. Sabaragamuwa Province	Ratnapura
9. Uva Province	Badulla

แต่ละจังหวัดจะมี Provincial Council ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ทำหน้าที่บริหารจัดการในด้านต่างๆ ยกเว้นด้านที่ดินและตำรวจ

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

ข้อมูลทั่วไป

GDP :	59.41 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ปี พ.ศ. 2555)
GDP per Capita :	6,200 เหรียญสหรัฐ (ปี พ.ศ.2555) เป็นลำดับที่ 146 ของโลก
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ :	6.4 % (ปี พ.ศ. 2554) เป็นลำดับที่ 37 ของโลก
สกุลเงิน :	รูปีศรีลังกา
เงินทุนสำรอง :	7.4 พันล้านเหรียญสหรัฐ เป็นลำดับที่ 80 ของโลก
อัตราเงินเฟ้อ :	6.2% (ปี พ.ศ. 2555) เป็นอันดับที่ 196 ของโลก
ภาคการผลิต :	ภาคเกษตรกรรม 12 % ภาคอุตสาหกรรม 30.1 % ภาคบริการ 57.9 %
ผลผลิตหลักทางการเกษตร :	ข้าว อ้อย ถั่ว ละหุ่ง เครื่องเทศ ผักผลไม้ ชา ยาง มะพร้าว
อุตสาหกรรมหลัก :	ยาง ชา มะพร้าว ยาเส้น ไทลคมณฑล ประกันภัย ธนาคาร ทองเที่ยว ขนส่งทางเรือ เสื้อผ้า ซีเมนต์ กลั่นน้ำมัน
สินค้านำเข้าที่สำคัญ :	น้ำมัน สิ่งทอ เครื่องจักร อุปกรณ์การขนส่ง อุปกรณ์ก่อสร้าง อาหาร
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ :	อินเดีย จีน สิงคโปร์ อิหร่าน ญี่ปุ่น
สินค้าส่งออกที่สำคัญ :	เสื้อผ้า ชา เครื่องเทศ ยาง อัญมณี มะพร้าว ปลา
ตลาดส่งออกที่สำคัญ :	สหรัฐอเมริกา, อังกฤษ, อินเดีย , อิตาลี, เยอรมัน, เบลเยียม
จำนวนแรงงาน :	8.2 ล้านคน เป็นลำดับที่ 59 ของโลก
อัตราการว่างงาน :	4.5 % เป็นอันดับที่ 42 ของโลก

ภาพรวมทางเศรษฐกิจ

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

หลังจากที่ภาวะสงครามภายในศรีลังกาสิ้นสุดลง เมื่อปี พ.ศ. 2552 เศรษฐกิจของศรีลังกาขยายตัวอย่างรวดเร็ว ในช่วงปี พ.ศ. 2553 -2554 เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ย 8.1 % แต่ในปี พ.ศ. 2555 ศรีลังกาประสบภาวะภัยแล้ง มีผลกระทบโดยตรงต่อพื้นที่เพาะปลูก โดยเฉพาะชาซึ่งเป็นสินค้าออกอันดับแรกๆ ของศรีลังกา นอกจากนี้ ยังส่งผลกระทบต่อปริมาณไฟฟ้าซึ่งใช้พลังน้ำในการผลิตเป็นหลัก ทำให้ในปี พ.ศ. 2555 เศรษฐกิจขยายตัวลดลงมาอยู่ที่ 6.2 %

การผลิตกระแสไฟฟ้าไม่เพียงพอได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง เนื่องจากทำให้ต้องนำเข้าน้ำมันจำนวนมากเพื่อผลิตกระแสไฟ ในบางพื้นที่ รัฐบาลต้องหยุดส่งกระแสไฟ นอกจากนี้ รัฐบาลได้ประกาศขึ้นราคาค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าแก๊สหุงต้ม ค่ารถเมล์ ขณะที่ค่าแรงงานยังเท่าเดิม

อัตราแลกเปลี่ยน

อัตราแลกเปลี่ยนเงินรูปีศรีลังกามีความผันผวนมาก เนื่องจากธนาคารกลางศรีลังกาได้ประกาศยกเลิกระบบกำกับดูแลค่าเงิน (trading-band system)

อัตราแลกเปลี่ยน 1 เหรียญสหรัฐ เท่ากับประมาณ 112 รูปีศรีลังกา ในปีพ.ศ. 2555 แต่ในปี พ.ศ. 2556 เท่ากับประมาณ 126 รูปีศรีลังกา

ภาคการเกษตร

- ศรีลังกามีรายได้จากการส่งออกชาประมาณ 15% ของรายได้การส่งออกทั้งหมด มีประชากรประมาณ 2 ล้านคนเกี่ยวข้องกับธุรกิจการผลิตชาทั้งโดยตรงและโดยอ้อม แต่จากภาวะภัยแล้งในปี พ.ศ. 2555 ทำให้ศรีลังกาลดอันดับจากประเทศที่ส่งออกเป็นลำดับที่ 2 ของโลก กลายมาเป็นลำดับที่ 4 ของโลก รองจาก จีน อินเดีย และเคนย่า ทั้งนี้ เมื่อเดือนมีนาคม 2556 ศรีลังกาได้ร่วมกับประเทศผู้ปลูกชาอีก 5 ประเทศ ได้แก่ อินเดีย เคนย่า อินโดนีเซีย روانดา และมาลาวี ก่อตั้งกลุ่มพันธมิตร ที่มีชื่อว่า International Tea Producers' Forum (ITPF) เพื่อกำกับดูแลการส่งออกชาของประเทศผู้ส่งออก โดยมีจีนและอิหร่านเข้าร่วมสังเกตการณ์

- ศรีลังกามีโครงการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก (Value-added processing) ซึ่งเดิมส่งสินค้าในรูปแบบผักและผลไม้สด ทำให้มูลค่าการส่งออกยังอยู่ในระดับต่ำ คาดว่าหลังจากมีการแปรรูปสินค้าเกษตร จะทำให้การส่งออกสินค้าเกษตรของศรีลังกาขยายตัวขึ้นอีก 1.2 %

- ธุรกิจประมงของศรีลังกาขยายตัวอย่างต่อเนื่องประมาณ 9.7 % และคาดว่าจะในปี 2556 จะขยายตัวขึ้นอีก

ภาคการก่อสร้าง

รัฐบาลจีนให้การสนับสนุนภาคการก่อสร้างของศรีลังกาเสมอมา โดยให้ความช่วยเหลือในโครงการการก่อสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน อาทิ ท่าอากาศยานแห่งใหม่และท่าเรือแห่งใหม่ที่เมือง Hambantota การก่อสร้างถนนและทางด่วน ประกอบกับการเติบโตในการก่อสร้างในภาคการท่องเที่ยว ทำให้ในปี พ.ศ. 2555 ภาคการก่อสร้างมีการขยายตัวถึง 17.9 %

สำหรับท่าอากาศยานแห่งใหม่ มีเพียงสายการบิน Sri Lankan Airlines และสายการบิน Air Arabia ที่ให้บริการ ส่วนสายการบินต่างชาติอื่นๆ ยังไม่ไปใช้บริการมากนัก เนื่องจากสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ยังไม่พร้อม การเดินทางจากท่าอากาศยานแห่งใหม่ไปยังกรุงโคลัมโบ ซึ่งเป็นศูนย์กลางธุรกิจต้องใช้เวลาประมาณ 4-5 ชั่วโมง แต่ทางรัฐบาลศรีลังกา กำลังเร่งการก่อสร้างทางด่วน ซึ่งคาดว่าจะเสร็จประมาณ 2-3 ปี

ภาคการบริการ

หลังสงครามสิ้นสุด ธุรกิจภาคบริการของศรีลังกาขยายตัวขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจด้านการสื่อสาร ตัวเลขผู้ใช้โทรศัพท์และบริการต่างๆ บนอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างมาก ปัจจุบันมีบริษัทที่ให้บริการด้านการสื่อสารหลายบริษัท และมีบริษัทต่างชาติเข้าไปลงทุนในด้านการสื่อสารได้แก่ Dialog จากมาเลเซีย และ Etisalat จากสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์

ภาคการท่องเที่ยว

ภาคการท่องเที่ยวของศรีลังกาขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นเพียงธุรกิจหนึ่งในไม่กี่ประเภทที่รัฐบาลศรีลังการอนุญาตให้ต่างชาติครองทรัพย์สินได้เต็มจำนวน อย่างไรก็ตามกฎหมายบางฉบับของศรีลังกา อาทิ พ.ร.บ. การเวนคืนที่ดิน ได้บั่นทอนการดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ แต่ศรีลังกายังเปิดรับการลงทุนของต่างชาติทั้งในด้านโรงแรม ห้างสรรพสินค้า และร้านอาหาร ปัจจุบันจีนเข้ามาเป็นผู้ลงทุนหลักในก่อสร้างโรงแรมและห้างสรรพสินค้า

โอกาสการลงทุน

โอกาสการลงทุนในศรีลังกา ได้แก่ การสร้างโรงไฟฟ้าและการขยายกระแสไฟฟ้าให้กับรัฐบาลศรีลังกา ซึ่งปัจจุบันมีภาคเอกชนหลายรายดำเนินการอยู่แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ และโอกาสการลงทุนในสาขาการก่อสร้างและการท่องเที่ยวยังมีโอกาสอีกมาก แต่รัฐบาลศรีลังกายังมีข้อจำกัดในด้านเงินทุน นักลงทุนต่างชาติจะต้องนำเงินลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุน

ปัจจุบัน บริษัทดุสิต อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล เปิดกิจการโรงแรมที่เมือง Kandy

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจไทย-ศรีลังกา

มูลค่าการค้าไทย- ศรีลังกา :	ปี 2555	ไทยส่งออกไปศรีลังกา	14,018,981,375 บาท
		ไทยนำเข้าจากศรีลังกา	2,879,255,316 บาท
		ไทยได้เปรียบดุลการค้า	11,139,726,059 บาท

สินค้าส่งออกของไทย : ผัาทอ รถยนต์ ชิ้นส่วนยานยนต์และอุปกรณ์เสริม น้ำตาล ปลาแห้ง เคมีภัณฑ์

สินค้านำเข้าจากศรีลังกา : อัญมณี ผักและผลิตภัณฑ์จากผัก ผลิตภัณฑ์โลหะ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ด้ายและเส้นใย

กลไกความร่วมมือด้านการค้า :

- 1) คณะกรรมาธิการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ไทย-ศรีลังกา
- 2) สภาธุรกิจศรีลังกา – ไทย

เมืองสำคัญ

กรุงโคลัมโบ (COLOMBO)

อยู่ทางตะวันตกของเกาะ มีประชากรประมาณ 760,000 คน โคลัมโบเป็นเมืองท่าสำคัญมากกว่า 2,000 ปี ได้รับการสถาปนาเป็นเมืองหลวงเมื่อปี พ.ศ. 2358 (ค.ศ. 1815) เมื่อศรีลังกาทกเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ แม้ได้รับเอกราชแล้วเมื่อปี พ.ศ. 2491 (ค.ศ. 1947) โคลัมโบยังคงสถานะเป็นเมืองหลวง ต่อมาในปี พ.ศ. 2521 (ค.ศ. 1978) สถานที่ราชการหลายแห่งได้ย้ายไปอยู่ที่ Kotte แต่สถานที่ราชการหลายแห่ง รวมทั้งกระทรวงการต่างประเทศ ยังอยู่ในกรุงโคลัมโบ ธุรกิจสำคัญๆใหญ่น้อยยังคงอยู่ โคลัมโบจึงกลายเป็นเมืองหลวงทางเศรษฐกิจหรือศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญ

เมืองใหญ่ที่มีประชากรมาก อันดับ 2 คือ Dehiwala 245,974 คน

อันดับ 3 คือ Moratuwa 207,755 คน

อันดับ 4 คือ Kotte 135,806 คน

อันดับ 5 คือ Negombo 127,754 คน

ล้วนเป็นเมืองบริวารของ กรุงโคลัมโบ

สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในกรุงโคลัมโบ

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (National Museum)

ตั้งอยู่ที่ Sir Marcus Fernando Mawatha, Colombo 7 ทางด้านใต้ของสวน Viharamahadevi เป็นอาคารที่มีสถาปัตยกรรมแบบอิตาลี พิพิธภัณฑสถานจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2420 (ค.ศ.1877) โดย Sir William Henry Gregory ผู้สำเร็จราชการชาวอังกฤษ ซึ่งมีแผนที่จะสร้างพิพิธภัณฑสถานตั้งแต่เมื่อได้รับตำแหน่งในปี พ.ศ. 2415 (ค.ศ.1872) หลังจากที่ได้รับอนุมัติจากสภานิติบัญญัติ (legislative council) ในเวลา 1 ปีต่อมา จึงเริ่มก่อสร้างอาคารซึ่งสร้างเสร็จในปี พ.ศ. 2419 (ค.ศ. 1876)

พิพิธภัณฑสถาน เป็นที่รวบรวมโบราณวัตถุและศิลปวัตถุยุคสมัยต่างๆ ของศรีลังกา ตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์ จนถึงปัจจุบัน โดยมีส่วนจัดแสดงดังนี้

1. ชั้นล่างมีส่วนจัดแสดง

- ยุคก่อนประวัติศาสตร์
- ยุคอนุราชปุระ
- ยุคโปโลนารูวะ
- ยุคเปลี่ยนผ่าน
- ยุคแคนดี้

จุดสำคัญ คือ มงกุฎและบัลลังก์ ตลอดจนเครื่องมือใช้ของกษัตริย์ลังกา

2. ชั้นบนมีส่วนจัดแสดง

- ภาพเขียน
- สิ่งทอ
- เครื่องปั้นดินเผา
- เงินตราและเหรียญกษาปณ์

- ธงโบราณ ธงประจำเมืองต่างๆ
- เครื่องหัตถกรรม
- อาวุธ ได้แก่ ธนู มีด ปืน
- เครื่องมือการเกษตรแบบดั้งเดิม
- ส่วนแสดงเกี่ยวกับ D.S. Senanayake บุคคลสำคัญของศรีลังกา
- ห้องแสดงหุ่นกระบอก
- ห้องหุ่นแสดงวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของศรีลังกา

พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยา (National Museum of Natural History)

ตั้งอยู่ที่ Ananda Coomaraswamy Mawatha , Colombo 7 จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2529

(ค.ศ. 1986) การจัดแสดงแบ่งออกเป็น 4 แผนก คือ

1. แผนกพฤกษศาสตร์

มีการเก็บตัวอย่างพืชพันธุ์ ทั้งพืชใบ พืชดอก เฟิร์น ตะไคร้ เห็ด จากพื้นที่ต่างๆ ในศรีลังกา มีรายละเอียดข้อมูลของพืชแต่ละชนิด แสดงถึงสิ่งแวดล้อมและความอุดมสมบูรณ์ของศรีลังกา

2. แผนกกีฏวิทยา

มีการเก็บตัวอย่างของแมลงชนิดต่างๆ ในศรีลังกา โดยเก็บตัวอย่างแบบแห้ง เช่น ผีเสื้อ มอด เค้าทอง ยุง แมลงวัน เพลี้ย จักจั่น ตั๊กแตน จิ้งหรีด แมลงปอ และมีการเก็บในตัวอย่างในแอลกอฮอล์ เช่น มด ผึ้ง ต่อ แมงมุม ปลวก แผนกกีฏวิทยาแห่งนี้ได้ร่วมมือกับสถาบัน Smithsonian ของสหรัฐอเมริกาด้วย และในฐานะที่ศรีลังกาเป็นแหล่งปลูกมะพร้าว ทางแผนกได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับด้วงมะพร้าว

3. แผนกสัตววิทยา

มีการจัดแสดงหีวกะโหลกและโครงกระดูกของสัตว์ที่พบในศรีลังกา ได้แก่ สัตว์เลี้ยงด้วยนม นก ปลา สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์เลื้อยคลาน รวมทั้งการทำหุ่นของสัตว์ต่างๆ จุดสำคัญ คือ เขากวางยักษ์ และหุ่นเสือดาวที่ถูกจับได้ที่บริเวณ Punani เมือง Batticaloa เมื่อ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2467 (ค.ศ. 1933) ที่ฆ่าคนไป 13 คน นอกจากนี้ มีการแสดงเปลือกหอยชนิดต่างๆ

4. แผนกธรณีวิทยา

มีการแสดงสายแร่ หิน ฟอสซิล ตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ จนถึงยุคก่อนประวัติศาสตร์

วัดคงคาราม (Gangarama)

เป็นวัดนิกายสยามวงศ์ ตั้งอยู่ที่ถนน Sri Jinarathana กรุงโคลัมโบ เป็นศิลปะผสมผสาน ระหว่าง ครีลังกา อินเดีย ไทย จีน ตามประวัติพ่อค้านามว่า Don Bastian de Silva Jayasuriya Goonawardene Mudaliya ได้ซื้อที่ดินจากแขกมัวร์ 3 คน เพื่อสร้างวัดโดยมีประชาชนร่วมบริจาค

วัดคงคารามสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2428 (ค.ศ. 1885) ซึ่งเป็นยุคที่ชาวพุทธในศรีลังกาตื่นตัวเกี่ยวกับการฟื้นฟูพระพุทธศาสนา หลังจากที่พระ Migettuwatte Gunananda Thero ได้วาทีชนะบาทหลวงชาวคริสต์ อย่างเป็นทางการ ณ เมือง Panadura ทางใต้ของกรุงโคลัมโบ เมื่อปี พ.ศ. 2416 (ค.ศ. 1873)

ผู้ก่อตั้งวัดนี้คือ พระ Hikkaduwe Sri Sumanagala Nayaka Thera ซึ่งมีบทบาทนำในการเรียกร้องรัฐบาลอังกฤษเพื่อเปิดโอกาสให้ชาวพุทธในศรีลังกาสามารถจัดกิจกรรมทางศาสนาได้ หลังจากที่ถูกปิดกั้นมานานตั้งแต่สมัยที่ถูกโปรตุเกสปกครอง นับเป็นเวลาเกือบ 400 ปี

ต่อมา พระ Hikkaduwe Sri Sumanagala Nayaka Thera ได้มอบหมายให้พระ Devundara Vacissara Nayake Thera ซึ่งเป็นพระลูกศิษย์ เป็นผู้ดูแลวัดแห่งนี้ และวัดได้รับการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว มีการสร้างพระอุโบสถกลางน้ำเพื่อเป็นที่ประกอบพิธีอุปสมบท

ในยุคนี้ วัดได้จัดพิธีบูชาพระพุทธเจ้าทั้งเช้าและเย็นตามประเพณีของชาวศรีลังกา มีเรื่องเล่าขานกันว่า วันหนึ่ง นายพลชาวอังกฤษท่านหนึ่งที่มีที่พักในบริเวณใกล้เคียงไม่พอใจเสียงปี่และกลองจึงสั่งให้ระงับ แต่หลังจากที่ไม่สามารถทานเสียงระงับของชาวพุทธได้ นายพลท่านนั้นจึง ได้ย้ายไปอยู่ที่อื่นแทน

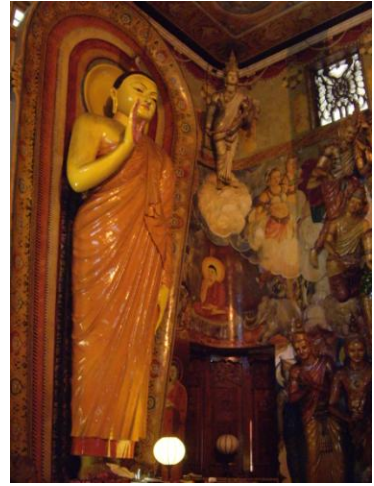
พระ Devundara Vacissara Nayake Thera เป็นผู้มั่งมีวิสัยทัศน์ เห็นว่าในอนาคตของเก่าโบราณ ที่เป็นมรดกของชาติจะสาบสูญไป จึงเริ่มเก็บสะสมไม้ที่วัด เมื่อชาวบ้านทราบข่าว ก็นำของเก่ามาถวาย เป็นจำนวนมาก ปัจจุบันวัดได้จัดเก็บของเก่าเหล่านั้นไว้เป็นพิพิธภัณฑ์มี 2 อาคาร คือ อาคารเรือนไม้เดิม กับอาคารใหม่ และเปิดให้บุคคลทั่วไปเข้าชมทุกวัน

ในบริเวณวัดมีวิหารขนาดเล็ก ภายในมีพระปางสมาธิและพระยืนขนาดใหญ่ ด้านข้างวิหารมีโรงเลี้ยงช้าง ด้านหลังวิหารมีเจดีย์สีขาว และถัดไปมีดินโพธิ์ใหญ่ซึ่งนำหน่อมาจากเมืองอนุราชปุระ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2522 (ค.ศ. 1979) รัฐบาลศรีลังกาได้อนุมัติงบประมาณจำนวนหนึ่งเพื่อบูรณะซ่อมแซมพระอุโบสถกลางน้ำ โดยมอบหมายให้นาย Geoffrey Bawa ซึ่งเป็นสถาปนิกเอกของศรีลังกา เป็นผู้ออกแบบและควบคุมการก่อสร้างจนแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2528 (ค.ศ. 1985) ปัจจุบันมีพระพุทธรูปที่คนไทยได้บริจาคให้แก่วัดประดิษฐานอยู่รายรอบสระเบียงของอุโบสถกลางน้ำดังกล่าวเป็นจำนวนมาก

เมื่อปี พ.ศ. 2522 (ค.ศ. 1979) พระ Galboda Gnanissara Thera เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน ได้เริ่มจัดพิธีแห่ แห่พระธาตุ (Nawam Perahera) ขึ้น เพื่อเป็นการสืบสานวัฒนธรรมอันดีงามของศรีลังกา และเป็นการแสดงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติได้รับชมด้วย ขบวนแห่จะเคลื่อนไปรอบๆ ทะเลสาบ Beira โดยจะจัดในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี เป็นเวลา 2 วัน มีรูปแบบคล้ายกับพิธี Perahera ที่เมืองแคนดี้ ขบวนเริ่มด้วยการตีไล่ไปกับพื้น ตามด้วยขบวนหม้อไฟและขบวนธง มีการเป่าสังข์ ขบวนช้างแต่งตัวด้วยผ้าคลุมที่สวยงาม ช้างที่มีงายาวที่สุดจะเป็นตัวที่อัญเชิญพระธาตุ โดยมีคนเดินนำผู้เฒ่าให้ช้างอัญเชิญพระธาตุเดินไปตลอดทาง มีการแห่พระพุทธรูปองค์ใหญ่บนรถยนต์ขนาดเล็ก ในขบวนจะสลับการแสดงเครื่องดนตรีต่างๆ เช่น ปี่ กลอง แตรวมทั้ง มีระบำแบบแคนดี้ ระบำอ้อย ระบำนกยูง ขบวนหน้ากาก ขบวนปีศาจ ขบวนลิง ขบวนกลาสีสามขา ขบวนคนขานไม้ยาว ปิดท้ายด้วยขบวนไฟ

ปัจจุบันวัดคงคารามกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของกรุงโคลัมโบ

เมืองแคนดี้ (Kandy)

อยู่ตอนกลางของเกาะศรีลังกา อยู่ห่างจากกรุงโคลัมโบประมาณ 115 กิโลเมตร อยู่เหนือระดับน้ำทะเลประมาณ 500 เมตร เป็นเมืองหลวงแห่งสุดท้ายของกษัตริย์สิงหล โปรตุเกสได้เข้ารุกรานศรีลังกาเมื่อปี พ.ศ. 2048 (ค.ศ. 1505) สามารถยึดเมืองต่างๆ ได้ ยกเว้นเมืองแคนดี้ที่ทำการต่อต้านจักรวรรดินิยมตะวันตกอย่างเข้มแข็งมาตลอด จนถึงปี พ.ศ. 2358 (ค.ศ. 1815) ได้ตกเป็นของอังกฤษ

กษัตริย์สิงหลพระนามว่า ศรีวิกrama ราชา สิงหะ มีบัญชาให้ขุดทะเลสาบขนาดใหญ่ในปี พ.ศ. 2350 (ค.ศ. 1807) พวกหัวหน้าหมู่บ้านที่คัดค้านการใช้แรงงานคนในหมู่บ้านไปขุดได้ถูกนำไปฆ่าทิ้งไว้ในท้องทะเลสาบ ตรงกลางทะเลสาบเป็นเกาะ มีการก่อสร้างวังขึ้นมา ต่อมาอังกฤษได้ใช้เป็นทีเก็บยุทธโปกรณ์ และได้ต่อเติมป้อมค่าย

ปัจจุบัน แคนดี้เป็นเมืองสำคัญทางวัฒนธรรม และเป็นเมืองใหญ่อันดับ 6 มีประชากรประมาณ 125,351 คน พิธีที่สำคัญที่ทำให้แคนดี้มีชื่อเสียง คือ Esala Perahera คือ พิธีจัดขบวนแห่พระทันตธาตุไปทั่วเมืองเป็นเวลา 10 วัน ในช่วงพระจันทร์เต็มดวงของเดือนกรกฎาคม- สิงหาคม ของแต่ละปี

ตามตำนานเล่าว่า พระทันตธาตุเขี้ยวแก้วได้รับการอัญเชิญมาจากแคว้นกสิงคของอินเดีย โดยเจ้าหญิงเหมมมาลาได้อัญเชิญไว้บนมวยผม เมื่อมาถึงศรีลังกาได้ถวายให้พระเจ้าสิริวรณ ผู้ครองเมืองอนุราชปุระ ซึ่งเป็นเมืองหลวงแห่งแรกของศรีลังกา พระเจ้าสิริวรณได้มีพระดำริรับสั่งให้จัดงานถวายเป็นพุทธบูชา โดยให้จัดขบวนแห่พระทันตธาตุจากวิหารที่ประดิษฐานไปทั่วเมือง หลังจากสิ้นพระชนม์พิธีค่อยๆ หายไป และได้รับการฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ภายหลังเมื่อพุทธศาสนารุ่งเรืองขึ้นอีกครั้ง

พิธีแห่จะเริ่มขึ้นในช่วงเวลาประมาณ 19.00 น. ในขบวนแห่ประกอบไปด้วย 5 ส่วน โดย 4 ส่วน จะมาจากเทวาลัยในเมืองแคนดี้ ได้แก่ เทพ Natha เทพวิษณุ เป็นเทพเจ้าที่ปกป้องลังกา เทพ Skanda เป็นเทพเจ้าแห่งสงครามและชัยชนะ และเทพ Pattini เป็นเทพเจ้าแห่งความดีงาม ส่วนที่ 5 มาจากวัดศรีดาลดา มาลิกาวา หรือวัดพระธาตุเขี้ยวแก้ว ในขบวนจะมีช้างที่ตกแต่งประดับประดา มากถึง 80 เชือก และมีคนแสดงการรำรำและตีกลองสลับจำนวนมาก ช้างตัวที่แบกพระธาตุเขี้ยวแก้ว จะเดินไปบนผ้าขาวที่มีคนปูผ้าให้เดินไปตลอดทาง

เมืองกอลล์ (Galle)

เป็นเมืองชายทะเลอยู่ทางใต้ห่างจากกรุงโคลัมโบ 115 กิโลเมตร เป็นเมืองท่าที่สำคัญของศรีลังกา เคยเป็นศูนย์กลางการบริหารของอาณานิคมดัตช์ในช่วงกลางศตวรรษที่ 17 ถึงปลายศตวรรษที่ 18

เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสยุโรปครั้งแรก เสด็จที่นั่งมหาจักรี ซึ่งเป็นเรือพระที่นั่งในการเสด็จประพาสยุโรปครั้งนั้น ได้หยุดแวะที่เมืองกอลล์ เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2440 (ค.ศ. 1897) ได้เสด็จไปนมัสการวัดในเมืองกอลล์ 2 วัด ได้แก่ วัดศรีปรมนันทะ และวัดคงคาราม และได้เสด็จต่อไปยังป้อมปราการเมืองกอลล์ (Galle Fort) ที่อยู่ริมทะเล ก่อนที่จะเสด็จกลับไปยังเรือพระที่นั่งมหาจักรี เพื่อเสด็จต่อไปยังกรุงโคลัมโบ

ปัจจุบัน ป้อมปราการดังกล่าวยังคงอยู่และเป็นมรดกโลกของ UNESCO นอกจากนี้ เมืองนี้ยังมีโบสถ์และอาคารสถาปัตยกรรมสมัยศตวรรษที่ 17 และถนนที่มีชื่อแบบดัตช์

เมืองทรินโกมาลี (Trincomalee)

อยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะ มีชายหาดที่สวยงาม เป็นสถานที่ตากอากาศ มีท่าเรือที่สำคัญซึ่งคณะพระธรรมทูตจากกรุงศรีอยุธยา นำโดยพระอุบาลีมหาเถระได้เดินทางจากกรุงสยามในรัชสมัยพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศฯ โดยใช้เวลา 5 เดือน 4 วัน มาขึ้นฝั่งศรีลังกาที่เมืองนี้

ในปี พ.ศ. 2160 (ค.ศ. 1617) เรือของเดนมาร์ก 5 ลำ ได้เข้ามาที่อ่าว Koddiyar และได้จากไป โดยทิ้งเรือที่อับปางไว้หนึ่งลำ ต่อมาในปี พ.ศ. 2167 (1624) โปรตุเกสได้เข้ามาสร้างป้อมปราการ โดยเอาปืนใหญ่จากเรือเดนมาร์กมาไว้ที่ป้อมดังกล่าว ต่อมาในปี พ.ศ. 2182 (ค.ศ. 1639) พวกดัตช์ได้เข้ามาครอบครอง แต่ก็ทิ้งร้างไว้จนถึงปี พ.ศ. 2218 (ค.ศ. 1675) จึงได้มาซ่อมแซมและได้ตั้งชื่อว่า Fort Frederick ตามชื่อกษัตริย์ของตน ต่อมาในปี พ.ศ. 2338 (ค.ศ. 1795) อังกฤษได้สังเกตเห็นความสำคัญทางยุทธศาสตร์ของเมืองนี้ได้เข้ามาทำการขับไล่พวกดัตช์ ถือเป็นจุดแรกที่อังกฤษเข้าไปในเกาะลังกา

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 อังกฤษและฝ่ายสัมพันธมิตรได้ใช้เมืองนี้เป็นศูนย์บัญชาการทางทะเล และเมืองนี้ก็กลายเป็นเมืองทหารเรือในเวลาต่อมา

เมืองอโนราชปุระ (Anuradhapura)

กษัตริย์สิงหล Pandukabhaya ซึ่งครองราชย์ปี พ.ศ. 283-333 เป็นผู้ก่อตั้งเมืองขึ้น กษัตริย์ Dutugemunu (ครองราชย์ ปี พ.ศ. 382 – 406) ได้ขยายเมืองออกไปใหญ่โต กษัตริย์มหาเสนา Mahasena (ครองราชย์ปี พ.ศ. 819 - 846) ได้สร้างอ่างเก็บน้ำถึง 16 แห่ง เมืองนี้ได้เป็นเมืองหลวง เป็นเวลา 1,000 ปี โดยมีกษัตริย์สิงหลปกครอง แต่มีกษัตริย์จากอินเดียตอนใต้เข้ามารุกรานและปกครองเป็นครั้งคราว

เมืองอโนราชปุระปัจจุบันแบ่งเป็นเขตเมืองเก่าและเมืองใหม่ ส่วนที่เป็นเมืองโบราณอยู่ทางเหนือ และทางตะวันตกของเมืองใหม่ มีสถานที่สำคัญ คือ

วัดมหาวิหาร

เป็นอารามแห่งแรกของศรีลังกา สร้างขึ้นประมาณปี พ.ศ. 300 (ก่อนปี ค.ศ.

(243 ปี) โดยพระมหินทร์หรือมหินทรามาเถโร (Arahant Mahendra Maha Thero) ซึ่งเป็นพระโอรสของพระเจ้าอโศกมหาราชแห่งอินเดีย ผู้นำศาสนาพุทธมาเผยแพร่ที่ศรีลังกา กษัตริย์ทเวระนัมปิยะติสสะ (Devanampiya Tissa) ได้ถวายที่ดินในอุทยานหลวงมหาเมฆาวรรณ (Maha Meghavana Udyanaya) ให้เป็นที่สร้างวัดดังกล่าว วัดนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาแบบเถรวาท

เจ้าหญิงสังฆมิตตา น้องสาวของพระมหินทร์ ได้นำหน่อต้นศรีมหาโพธิ์มาจากพุทธคยา ในประเทศอินเดีย มาปลูกไว้ที่วัดนี้ มีอายุกว่า 2,000 ปี

วัง Brazen Palace

สร้างขึ้นโดยกษัตริย์ Dutugemunu เป็นอาคาร 9 ชั้น หลังคาเป็นทองแดง เป็นที่พักของพระสงฆ์ 1,000 รูป อาคารได้ผุพังไป มีการบูรณะหลายครั้ง ปัจจุบันเหลือแต่ซากเสา

เจดีย์ Ruvanvelisaya

มีกำแพงช้างล้อมอยู่ สร้างในสมัยกษัตริย์ Dutugemunu แต่ไม่ทันสร้างเสร็จ ก็สวรรคตก่อน รูปปั้นหินปูนทางด้านใต้ของเจดีย์เชื่อกันว่าเป็นรูปปั้นของพระองค์ บริเวณรอบเจดีย์มีซากสระน้ำ และทางตะวันออกเฉียงใต้มีซากโรงทาน

เจดีย์ Thuparama

สร้างขึ้นโดยกษัตริย์ Devanampiya Tissa เมื่อปี พ.ศ. 299 หรือประมาณ 244 ปี ก่อน ค.ศ. โดยมีพระมหินทรเป็นผู้นำ เป็นเจดีย์ที่เก่าแก่ที่สุดในอนุราชปุระ และที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า เดิมมีรูปทรงกรวยคว่ำ แต่ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2383 (ค.ศ. 1840) มีการบูรณะใหม่ จึงมีรูปทรงเป็นระฆังคว่ำ

เจดีย์ Abhayagiri

ตามประวัติเล่าว่ากษัตริย์ Valagambahu ได้หลบหนีพวกอินเดียที่มารุกรานถูกพระที่วัดนี้เยาะเย้ย อีก 14 ปีต่อมา พระองค์สามารถยึดบัลลังก์คืนได้ จึงรับสั่งให้สร้างเจดีย์ทักษิณของพระองค์แล้ว ต่อมากษัตริย์ Parakramabahu ได้บูรณะเจดีย์ให้สูงขึ้นถึง 100 เมตร ปัจจุบันเหลือสูงเพียง 75 เมตร

รัตนปราสาท (Gem Palace)

เป็นที่ที่พระชัตแแย้งกับกษัตริย์ กษัตริย์ได้ส่งคนไปจับและลงโทษพระ พวกพระจึงหนีไป ชาวบ้านไม่เห็นด้วยที่มีการบุกกรุกสถานที่ศักดิ์สิทธิ์จึงจับคนของกษัตริย์ และบังคับให้กษัตริย์ขอโทษพระ แล้วให้พระกลับมาอยู่อย่างเดิม

วังมหาเสนา (Mahasena's Palace)

อยู่ทางตะวันออก เป็นที่ที่มีหิน moonstone แกะสลักที่สวยงาม

สระน้ำคู่แฝด

สระด้านเหนือยาว 40 เมตร ส่วนสระด้านใต้ยาว 28 เมตร เชื่อมต่อกันโดยมีพ่อน้ำใต้ดิน สันนิษฐานว่า พระจากวัดเจติย Abhayagiri มาใช้สระนี้

วัง Royal Palace

สร้างโดยกษัตริย์ Vijayabahu ปี พ.ศ. 1743 (ค.ศ. 1200) ใกล้เคียง วังมีบ่อน้ำและโรงทาน ที่ญาติโยมมาไสบาตร และในบริเวณใกล้เคียงกันมีโบสถ์พระธาตุเขี้ยวแก้ว ซึ่งเป็นสถานที่แห่งแรกที่ พระทันตธาตุมาประดิษฐานในศรีลังกาเมื่อปี พ. ศ. 856 (ค.ศ. 313)

เจดีย์ Jetavanarama

สร้างขึ้นโดยกษัตริย์มหาเสนา (Mahasena) ประมาณปี พ.ศ. 573 (ค.ศ.30) เป็นเจดีย์ขนาดใหญ่สูงมากกว่า 100 เมตร แต่ปัจจุบันสูงเพียง 70 เมตร ด้านหลังมีซากวัดที่เคยมีพระสงฆ์ประจำอยู่ถึง 3,000 รูป มีซากวงกบประตูบานหนึ่งสูง 8 เมตร อีกบานหนึ่งสูง 3 เมตร

เจดีย์ Mirisavatiya

สร้างโดยกษัตริย์ Dutugemunu เมื่อได้เมืองหลวงกลับคืน ตามตำนานเล่าว่าพระองค์ได้มาสงฆ์และฝังศพซึ่งบรรจุพระบรมธาตุไว้ พอกลับมาไม่สามารถดึงศพกลับมาได้ จึงรับสั่งให้สร้างเจดีย์ขึ้น

สวน Royal Pleasure Garden

เป็นที่ซึ่งเจ้าชาย Saliya โอรสของกษัตริย์ Dutugemunu ได้พบรักกับนาง Asokamala หญิงชาวบ้าน และได้ตัดสินใจไม่รับบัลลังก์ต่อจากพระบิดา

วัดถ้ำ Vessagiriya

อยู่ทางใต้ของวัด Isurumuniya มีความเก่าแก่พอๆ กัน

อ่างเก็บน้ำ 3 แห่ง

- 1) Nuwarawewa อยู่ทางตะวันออกของเมือง มีขนาดใหญ่ที่สุด สร้างขึ้นประมาณ ปี พ.ศ. 563 (ค.ศ.20)
- 2) Tissawewa อยู่ทางใต้ของเมือง
- 3) Bassawakkulama อยู่ทางเหนือของเมือง เป็นอ่างเก็บน้ำที่เก่าแก่ที่สุด สร้างขึ้นประมาณ 400 ปีก่อนคริสตกาล หรือประมาณปี พ.ศ. 143 แต่มีขนาดเล็กกว่าอ่างเก็บน้ำดังกล่าวข้างต้น

เมืองโปโลนนารูวะ (Polonnaruwa)

กษัตริย์แห่งราชวงศ์โจฬะซึ่งอพยพมาจากอินเดียทางตอนใต้ได้สร้างเมืองนี้เป็นเมืองหลวงประมาณ ปี พ.ศ. 1543 (ค.ศ.1000) หลังจากสามารถตีเมืองอนูราชปุระได้ หลังจากนั้นได้มีการสู้รบกับกษัตริย์สิงหล กษัตริย์วิชัยพาหุที่ 1 ได้ขับไล่พวกโจฬะออกไปจากเกาะลังกาได้ในปี พ.ศ. 1613 (ค.ศ. 1070) แต่ยังคงให้โปโลนนารูวะเป็นเมืองหลวงต่อมา

พระเจ้าปรกรมพาหุที่ 1 ซึ่งครองราชย์ พ.ศ. 1696 -1729 (ค.ศ. 1153-1186) ได้สร้างอาคารขนาดใหญ่เพื่อเป็นสถานที่ราชาภิเษก สร้างวนอุทยานและอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ที่ใหญ่มากจนได้ชื่อว่า “ปรกรมพาหุสมุทรา” เป็นการทอนน้ำจากทะเลสาบใกล้เคียงเข้ามา กษัตริย์องค์ต่อมา คือ พระเจ้า Nissanka Malla ซึ่งครองราชย์ พ.ศ. 1730 - 1739 (ค.ศ. 1187-1196) ก็ได้สร้างวังใหญ่โต โปโลนนารูวะเป็นเมืองหลวงประมาณ 1,000 ปี

ปัจจุบันเมืองโปโลนนารูวะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ เมืองเก่าอยู่ทางตอนเหนือ ส่วนเมืองใหม่อยู่ทางตอนใต้

สถานที่ควรเข้าชม คือ **โบราณสถาน** ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ

1) **ซากอาคารที่อยู่บนตลิ่ง** ที่ขึ้นไปในอ่างเก็บน้ำ “ปรกรมพาหุสมุทรา” เคยเป็นวังของกษัตริย์ Nissa Malla

2) **กลุ่มอาคารพระราชวังทางตะวันออก** สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยกษัตริย์ปรกรมพาหุที่ 1 มีสามส่วน คือ

- **ตัวพระราชวัง** กำแพงหนา 3 เมตร มีเสา 30 ต้น สูง 7 ชั้น แต่ปัจจุบันเห็นเพียง 3 ชั้น ชั้นที่ 4 คงจะเป็นไม้ จึงผุพังไป

- **พลับพลาท้องพระโรง** ที่เป็นที่ประชุมสภาขุนนาง ที่ฐานเป็นรูปช้างในอากัปกิริยาต่างๆ กัน มีสิงโตอยู่ชั้นบนได้สูงสุด เคยมีบัลลังก์หินเป็นรูปสิงห์ตั้งอยู่ แต่ปัจจุบันย้ายไปเก็บที่พิพิธภัณฑสถานกรุงโคลัมโบ ใน

- **วังฤดูร้อน** อยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ มีสระสรงน้ำที่มีหัวจระเข้พ่นน้ำ

3) กลุ่มซากอาคารทางด้านทิศเหนือ ของพระราชวัง มีกำแพงล้อมรอบ

- Vatadage เป็นอาคารเส้นผ่าศูนย์กลาง 18 เมตร มีทางเข้า 4 ด้าน ทางด้านเหนือ มีหิน moonstone ตรงทางขึ้น ตรงกลางอาคารเป็นเจดีย์ใหญ่ มีรูปปั้นพระปางสมาธิ 4 องค์ ในแต่ละทิศ

- Thuparama เป็นเทวาลัย สร้างสมัยกษัตริย์ปรกรมพาทูที่ 1 เป็นศิลปะฮินดู แต่ภายในมีพระพุทธรูปประดิษฐาน

- **Gal Pota** มีเสาหินที่สลักอักษรโบราณ มีขนาดความยาว 9 เมตร กว้าง 1.5 เมตร หนา 40 -66 เซนติเมตร กษัตริย์ Nissanka Malla เป็นผู้โปรดให้สร้างขึ้น โดยให้นำหินหนัก 25 ตันมาจากเมือง Mihintale ที่อยู่ห่างไป 100 กิโลเมตร

- **Hatadage** สร้างขึ้นสมัยกษัตริย์ Nissanka Malla เป็นที่ประดิษฐานพระทันตธาตุ

- **Latha-Mandapaya** สร้างสมัยกษัตริย์ Nissanka Malla เป็นอาคารที่มี รั้วเสาหินเลียนแบบรั้วไม้ ล้อมรอบ ถัดไปภายในอีกชั้นมีเสาหินคล้ายกันบัว ล้อมเจดีย์ตรงกลางไว้ สถานที่นี้กษัตริย์ Nissanka Malla เคยฟังพระเทศน์

- **Sadmahal Prasada** เป็นอาคารศิลปะปะเชมร มี 7 ชั้น แต่ปัจจุบันเหลืออยู่ 6 ชั้น

- Atadage เป็นที่ประดิษฐานพระทันตธาตุ สร้างขึ้นสมัยกษัตริย์ Vijayabahu I
ชั้นบนเป็นไม้ ผุพังไปแล้ว

- เทวาลัยของพระศิวะ สร้างในสมัยกษัตริย์โจฬะที่มาจากอินเดีย สร้างด้วยหินทั้งหมด
- Pabula Vihara สร้างในสมัยกษัตริย์ปรกรมพาทู เป็นเจดีย์ใหญ่อันดับสามในโปโลนนารูวะ

4) **กลุ่มซากปรักหักพังทางกำแพงด้านทิศเหนือ** อยู่ในบริเวณณณานิสถานของกษัตริย์
ที่สร้างขึ้นโดยกษัตริย์ปรกรมพาทู

- Rankot Vihara สร้างในสมัยกษัตริย์ Nissanka Malla เป็นเจดีย์แบบอนูราชปุระ สูง 55 เมตร

- Buddha Seema Pasada เป็นอาคารชุมนุมสงฆ์ที่ใหญ่ที่สุด ปัจจุบันเหลือแต่ฐานกับซากเสา

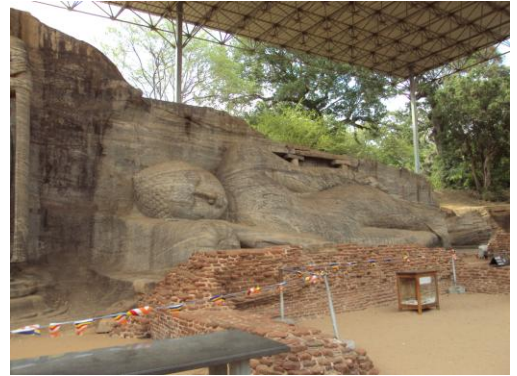
- Lankatilaka สร้างในสมัยกษัตริย์ปทกรมพาทู และบูรณะโดยกษัตริย์วิชัยพาทู ที่ 5
กำแพงอาคารสูง 17 เมตร ตรงกลางเป็นแท่นบูชา มีพระพุทธรูปยืนที่ไม่มีเศียรอยู่ตรงกลาง ภายนอกกำแพง
เป็นภาพสลักนูนต่ำแสดงศิลปะแบบโปโลนนารูวะ

- Kiri Vihara เป็นเจดีย์ปูนสีขาว สร้างโดยพระราชินี Subhadra ในกษัตริย์ปทกรมพาทู
ได้ชื่อว่าเป็นเจดีย์สีนํ้านม

- Gal Vihara มีรูปปั้นสลักหินแกรนิต 4 ชิ้น เป็นพระปางสมาธิ 2 องค์ พระพุทธรูปยืนสูง 7 เมตร 1 องค์ พระนอนยาว 14 เมตร 1 องค์ มีหมอนเป็นรูปธรรมจักร

- Demala Maha Seya เป็นเจดีย์ที่สร้างไม่เสร็จ เดิมกษัตริย์ปรภกรมพาทูตั้งใจจะสร้างเจดีย์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก

- สระรูปดอกบัว มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 8 เมตร ทำเป็นชั้นๆ 5 ชั้นๆ ละ 8 กลิบ

- Tivanka Image House เป็นอาคารส่วนหนึ่งของวัดเชตวนาราม (Jetavanarama) ภายใน มีรูปปั้นผู้หญิงยืน

5) ซากปรักหักพังทางตอนใต้

- Potgul Vihara เป็นห้องสมุดที่เก็บหนังสือ มีรูปปั้นคนยืนถือหนังสือสูง 4 เมตร
สันนิษฐานว่าเป็นกษัตริย์ปรกรมพาทูที่ 1

เมืองดัมบุลลา Dambulla

วัดถ้ำ Dambulla

อยู่บนภูเขาทางใต้ของเมือง Dambulla ตามประวัติ เมื่อประมาณ 2000 ปีที่ผ่านมา พระเจ้า
वलกรรมพาหุหลบภัยมาจากอนูราชปุระมาที่ถ้ำดังกล่าว เมื่อสามารถทวงคืนราชบัลลังก์ได้ จึงได้สร้าง
วัดขึ้นในถ้ำ กษัตริย์องค์ต่อๆ มาได้ทำนุบำรุงวัด รวมทั้งกษัตริย์ Nissanka Malla ที่ได้ตกแต่งภายใน
ถ้ำเป็นสีทอง ทำให้วัดได้ชื่อว่า Ran Giri แปลว่า ภูเขาสีทอง

การเข้าชมต้องซื้อตั๋วทางด้านล่าง แล้วปีนขึ้นไปตามทางลาดชันก่อนจะไปถึงบันไดที่สร้างขึ้น
เพื่อปีนต่อขึ้นไปข้างบน ระหว่างทางจะพบเห็นลิงที่อยู่ตามธรรมชาติด้านหน้าวัดจะเป็นลานโล่ง
มีจุดชมวิว มองเห็นสภาพภูมิประเทศ และสิริกิริยาที่อยู่ห่างไปอีก 19 กิโลเมตรเมื่อถึงหน้าวัดจะมีที่
ฝากรองเท้า ให้ถอดรองเท้าฝากไว้ แล้วเดินเข้าไป จะมีคนตรวจตั๋ว จากนั้นเข้าไปในบริเวณวัด
จะพบถ้ำ 5 แห่ง คือ

ถ้ำหมายเลข 1 เทพราชาวิหาร หรือ Temple of the King of the Gods

มีพระพุทธรูปปางคัมภีร์นิพพาน ซึ่งเป็นพระพุทธรูปในยุคอนุราชปุระตอนปลายมีขนาดความยาว 15 เมตร

ถ้ำหมายเลข 2 มหาราชาวิหาร หรือ The Temple of the Great King มีขนาดใหญ่

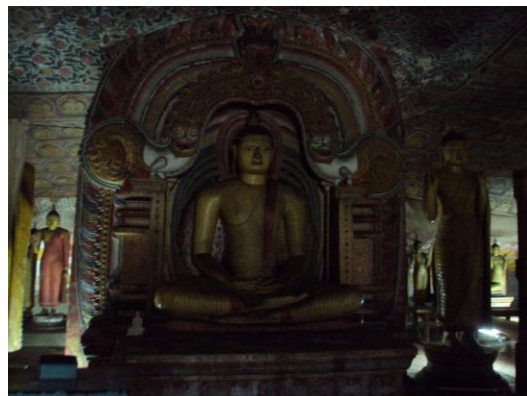
กว่าถ้ำอื่นๆ ซุ้มประตูเข้าถ้ำมีรูปปั้น Makara ทั้ง 2 ข้าง ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย เชื่อว่าถ้ำนี้ถูกสร้างโดย กษัตริย์ Vattagamini Abhaya มีพระพุทธรูป 53 องค์ ภายในถ้ำมีเจดีย์

ถ้ำหมายเลข 3 มหาวิหาร หรือ The Great New Temple แยกจากถ้ำหมายเลข 2 โดยกำแพงอิฐ ถ้ำนี้เดิมถูกใช้เป็นที่เก็บของ

ถ้ำหมายเลข 4 ประจิมวิหาร หรือ Western Temple มีพระพุทธรูปขนาดเท่ากัน จำนวน 10 องค์ มีพระพุทธรูปปางคันถสมาธิประทับอยู่ใต้ซุ้ม เป็นพระพุทธรูปหลัก

ถ้ำหมายเลข 5 เทวดาวินหาร มีขนาดเล็กที่สุดมีภาพวาดบนผนังถ้ำขนาดใหญ่
มีพระพุทธรูป 11 องค์ องค์หลักเป็นพระพุทธรูปไสยาสน์

Sigiriya

สีกิรียา อยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของเมือง Dambulla อยู่บนภูเขาสูง 200 เมตร และอยู่ในระดับ 377 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล

ตามประวัติ ประมาณปี พ.ศ. 1020 (ค.ศ. 477) เจ้าชาย Kasyapa ซึ่งเป็นโอรสที่เกิดจากสนมของพระเจ้าธาตุเสนาภกษัตริย์แห่งอนุราชปุระ ต้องการจะได้ราชสมบัติ พระเจ้าธาตุเสนาได้พาเจ้าชายไปที่แหล่งน้ำแห่งหนึ่งแล้วเอามือกอบน้ำขึ้นมาและบอกว่าจะให้น้ำแก่เจ้าชาย แต่เจ้าชายไม่เข้าใจว่าพระบิดาจะให้ทรัพย์ากรที่ล้ำค่าสำหรับอาณาจักรที่แห่งแล้ง คิดแต่เพียงว่าพระบิดาจะให้ทรัพย์สมบัติเป็นเงินเป็นทอง จึงฆ่าพระบิดา แล้วตั้งตนเป็นกษัตริย์ เจ้าชายโมคัลลานะโอรสที่เกิดจากพระมเหสีได้หนีไปตั้งหลักที่อินเดีย กษัตริย์ Kasyapa เกรงว่าจะถูกแก้แค้นจึงไปสร้างวังและป้อมค่ายขึ้นบนภูเขาสีกิรียา ต่อมาในปี พ.ศ. 1034 (ค.ศ. 491) เจ้าชายโมคัลลานะได้ยกทัพกลับมาสู้รบ กษัตริย์ Kasyapa กำลังจะได้เปรียบในการสู้รบ แต่ไสช้างหันไปทางเข้าเมือง ทหารเห็นเข้าตีความว่าแพ้แล้ว จึงหนีแตกกระเจายไป กษัตริย์ Kasyapa เลยตกอยู่ในวงล้อมศัตรู เห็นว่าตนจะพ่ายแพ้จึงใช้ดาบปาดคอฆ่าตัวตาย เจ้าชายโมคัลลานะ จึงขึ้นเป็นกษัตริย์ที่อนุราชปุระ และเปลี่ยนสีกิรียาเป็นวัดในพุทธศาสนาซึ่งดำเนินมาจนถึงช่วงศตวรรษที่ 13-14 จากนั้นได้ถูกทิ้งร้างไป

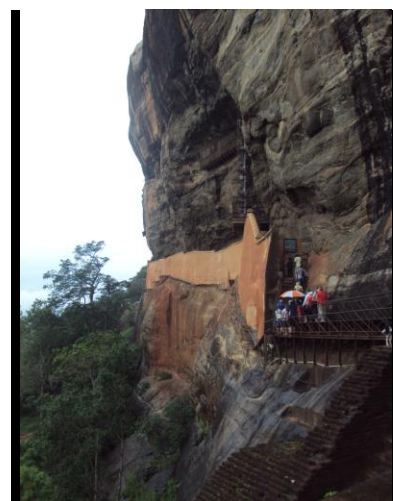
จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2356 (ค.ศ. 1831) นายพล Jonathan Forbes นายทหารอังกฤษได้ค้นพบระหว่างที่จะเดินทางไปเมืองโปโลนนารูวะ ต่อมานักโบราณคดีได้เข้ามาทำการศึกษา ในปี พ.ศ. 2525 (ค.ศ. 1982) รัฐบาลศรีลังกาเริ่มนโยบายสามเหลี่ยมวัฒนธรรม จึงมีการศึกษาสีกิรียาอย่างจริงจัง

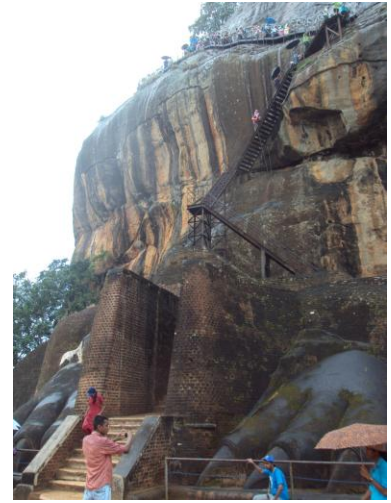
สีกิรียาเป็นภูเขาหินที่ด้านบนตัดราบ มีบันไดขึ้นไปยังยอดเป็นระยะๆ เป็นบันไดอิฐปูด้วยหินอ่อน ด้านล่างๆ รอบๆ เชิงเขามีคูน้ำซึ่งครั้งนั้นมีจะเข้ไว้ป้องกันศัตรู และมีส่วนป้องกันศัตรูอีกชั้นเป็นทราวยูด เมื่อข้ามคูเข้าไปจะเป็นสวนน้ำที่สร้างทางด้านตะวันออกและตะวันตก มีทางเดินอยู่ตรงกลาง สวนแบ่งออกเป็น 3 สวน สวนที่ 1 เป็นสวนที่มีน้ำล้อมรอบ สวนที่ 2 เป็นสระน้ำแคบยาว มีน้ำพุที่เกิดจากแรงดันน้ำใต้ดิน มีการสร้างวังฤดูร้อนในบริเวณนี้ มีสระน้ำใหญ่สำหรับนางกำนัล มีเก้าอี้หินให้นางกำนัลเล่นน้ำ เดินขึ้นบันไดไปอีกชั้นหนึ่งเป็นสวนสวนที่ 3 มีสระน้ำรูปแปดเหลี่ยมสำหรับราชวงศ์ มีโขดหินใหญ่ที่มีร่องแสดงว่าเคยมีไม้กระดานสำหรับกระโดดน้ำ สวนน้ำมีการเชื่อมต่อกันและเชื่อมไปยังทะเลสาบขุดที่อยู่ทางใต้เพื่อชักน้ำเข้าสู่สวน สวนน้ำเหล่านี้ไม่ได้สร้างในช่วงกษัตริย์ Kasyapa แต่สร้างประมาณศตวรรษที่ 10

ขึ้นบันไดต่อไปประมาณครึ่งทางก่อนถึงยอด จะมีภาพเขียนฝาผนังอายุประมาณ 1500 ปี เป็นรูปนางกำนัลเปลือยอก บ้างก็ว่าเป็นหญิงสาวที่จะไปเข้าพิธีทางศาสนา สันนิษฐานว่ามีถึง 500 ภาพ แต่ปัจจุบันเหลือเพียง 22 ภาพ ทางการศึกษาได้สร้างหลังคาบังแดดฝนไว้ ถัดไปเป็นกำแพงสีส้มขัดให้เรียบเป็นเงา เรียกว่า Mirror Wall ใช้เพื่อสะท้อนภาพของผนังอีกด้านหนึ่งเมื่อกระทบกับแสง ที่กำแพงดังกล่าวมีอักษรโบราณสลักไว้ สันนิษฐานว่าเขียนโดยแขกเมืองเล่าถึงความประทับใจที่ได้ไปเยือนสีกิรียา นอกจากนี้ก็มีลายเขียนของนักท่องเที่ยวสมัยหลัง ทำให้ต้องมีการกันเชือกกันวันระยะระหว่างคนเดินกับกำแพง

ทางด้านเหนือของภูเขา เป็นทางขึ้นรูปอุ้งเท้าสิงห์ สถานที่แห่งนี้จึงได้ชื่อว่า Sigiriya แปลว่า Lion rock คงเคยมีส่วนหัวสิงห์ แต่ถูกทำลายไปแล้ว การปีนขึ้นไปข้างบนมีความสูงมาก มีราวบันไดเหล็กให้เกาะเป็นระยะ สำหรับผู้ที่กลัวความสูงไม่ควรมองไปด้านล่าง นอกจากนี้ ในบริเวณนี้เคยมีข่าวว่ามีตัวต่อออกมาต่อนักท่องเที่ยว

บนยอดเขาเป็นที่ตั้งพระราชวัง มีอ่างเก็บน้ำขนาด 27 x 21 เมตร และมีหินที่ตัดเป็นที่นั่งสำหรับพระราชอา ด้านหลังที่นั่งเป็นโขดหินตัดตรงสำหรับปล่อยให้น้ำที่ไหลลงไปเป็นม่านน้ำ เพื่อลดอุณหภูมิคล้ายเป็นระบบทำความเย็น ด้านหน้ามีบริเวณที่เคยแสดงนาฏศิลป์ จากบริเวณนี้ยังมีบันไดปีนขึ้นไปอีก ด้านบนมีฐานของอาคาร เดิมคงเป็นที่ประทับของพระราชอา ปัจจุบันเห็นเพียงบันไดหินอ่อน 2 ชั้น ถือเป็นสองขั้นสุดท้ายสำหรับนักท่องเที่ยว

เมืองรัตนपुर (Rattanapura)

เป็นเมืองที่มีชื่อเสียงด้านอัญมณี โดยเฉพาะพลอย ทับทิม นิล มีตำนานเล่าว่า กษัตริย์โซโลมอน ได้ส่งพลอยจากลังกาไปเป็นของกำนัลพระราชินีชีบ่า ปัจจุบัน ในรัตนपुरยังมีการทำเหมืองพลอยโดยขุดลงไปใต้ดิน ในอุตสาหกรรมอัญมณีของศรีลังกา มีการคนทำเหมือง 325,000 คน มีผู้ส่งออกอัญมณี 895 ราย มีช่างเจียระไน 72,000 คน เมื่อก่อนมีพ่อค้าพลอยจากเมืองไทยจำนวนมากไปอยู่ที่เมืองนี้เพื่อค้าพลอย แต่ขณะนี้พลอยมีจำนวนลดลง จึงมีพ่อค้าพลอยจากเมืองไทยเหลืออยู่ไม่มาก มักเดินทางไปมาระหว่างไทยกับศรีลังกา

หน่วยงาน National Gem and Jewelry Authority (NGJA) มีแผนที่จะจัดตั้งศูนย์อัญมณีที่เมืองรัตนपुर ให้มีความทันสมัย ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง มีมาตรฐานระดับสากล ตามโครงการเมืองคู่แฝดระหว่างเมืองรัตนपुरกับเมือง Idar-Oberstein ของเยอรมัน เมื่อศูนย์ดังกล่าวสร้างเสร็จ การค้าพลอยจะมีความเป็นระบบมากขึ้น และศูนย์ดังกล่าวจะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ไปยังเมืองรัตนपुरมากขึ้น

ตลาดอัญมณีที่สำคัญของศรีลังกา ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น ฮองกง ฝรั่งเศส แคนาดา อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ไทย สวิตเซอร์แลนด์ เยอรมัน

Sri Pada

Sri Pada เป็นยอดเขาสูง 2,224 เมตร อยู่ห่างจากกรุงโคลัมโบ 65 กิโลเมตร สามารถขึ้นได้ 2 ทาง คือ จากเมือง Dalhousie เมืองในที่ราบสูง Hattan และจาก Carney Estate เมืองรัตนปุระ

Sri Pada มีความสำคัญ คือ มีรอยเท้าขนาดใหญ่ ซึ่งฝ่ายพุทธอ้างว่าเป็นรอยพระพุทธรูป ฝ่ายคริสต์อ้างว่าเป็นที่ที่อดัมลงมาบนโลกเมื่อถูกขับออกจากสวรรค์จึงเรียกว่า Adam's Peak ฝ่ายฮินดูอ้างว่าเป็นของพระศิวะ ผู้แสวงบุญจากศาสนาต่างๆ จึงได้ไต่ภูเขานี้เพื่อขึ้นไปนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ข้างบนมานับพันปีแล้ว กษัตริย์ปรกมพาหุ และกษัตริย์ Nissanka Malla แห่งราชอาณาจักรโปโลนนารูวะ ได้สร้างที่พักนักเดินทางหลายแห่งบนภูเขาดังกล่าว

การแสวงบุญจะมีในช่วงเดือนธันวาคม – เมษายน ของทุกปี ส่วนช่วงเดือนอื่นๆ มีเมฆฝนมาก ทำให้การเดินทางยากลำบาก ปัจจุบันมีผู้บริจาครายใหญ่ ได้แก่ ธนาคาร Standard Charter สร้างบันไดคอนกรีตไปสู่ยอดเขา มีป้ายสี่เหลี่ยมบอกทางเป็นระยะๆ ระหว่างทางมีร้านค้าขายเครื่องดื่มและขนมขบเคี้ยวไปตลอดทาง มีสถานที่บูชาพระตอนต้นทางและกลางทาง มีช่วงหนึ่งที่จะเห็นผู้คนนำเส้นด้ายไปผูกพันกันเป็นทาง อยู่ข้างทางเดิน เชื่อกันว่าจะทำให้สามารถขึ้นไปถึงยอดเขาได้ การปีนขึ้นไปใช้เวลาประมาณ 6-7 ชั่วโมง ควรปีนขึ้นไปตอนกลางคืน เนื่องจากอากาศจะเย็นสบาย ตกดีอากาศจะหนาวเย็นมาก

ระหว่างทางผู้แสวงบุญจะมีคำร้องที่ร้องกันทักทายกัน ที่แปลเป็นไทยว่า “พระพุทธรูปของเราเราไหว้แล้ว “ สำหรับผู้ที่กำลังปีนลงมา ส่วนผู้กำลังปีนขึ้นไปจะร้องว่า “พระพุทธรูปของเรา เราจะไปไหว้” ผู้ปีนลงมาร้องต่ออีกว่า “ไต ไต ไต เดวิปีทิต - ขอพระผู้เป็นเจ้าอวยพรท่าน” ผู้จะปีนขึ้นไปร้องตอบว่า “กฤษณาไว – ขอจงมีความกฤษณา” ทั้งนี้ การร้องดังกล่าวมีเหตุผลเนื่องจากสมัยก่อนการขึ้นภูเขาไม่มีไฟฟ้า จึงมีแต่ความมืด การร้องเป็นการบอกทางและเป็นการร้องไล่สัตว์ป่าที่อาจเข้ามาเป็นอันตรายได้

เมื่อไปถึงวัดบนยอดเขา นักแสวงบุญจะไปพักรอที่วัดข้างบน เพื่อรอเวลา 6 โมงเช้า เพื่อดูพระอาทิตย์ขึ้นที่วัดบนยอดเขาซึ่งอยู่สูงกว่าระดับเมฆ จะเห็นเงาของยอดเขาทาบไปบนเมฆ เมื่อปีนลงมาจะเห็นทัศนียภาพสวยงามด้านล่าง และจะเห็นเจดีย์สีขาวของวัดด้านล่างเป็นเพียงจุดขาวๆ ทางกลับจะผ่านไร่ชาที่เขียวขจี ซึ่งผู้แสวงบุญอาจมองไม่เห็นเมื่อตอนปีนขึ้นไปตอนกลางคืน

สถานที่สำคัญทางศาสนา
ที่เกี่ยวข้องกับไทย

วัดพระธาตุเขี้ยวแก้ว (Sri Dalada Maligawa)

ตั้งอยู่ที่เมือง Kandy เป็นที่ประดิษฐานของพระทันตธาตุของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สร้างขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2230 – 2250 (ค.ศ. 1687–1707) ต่อมาพุทธศาสนาเข้าสู่ยุคเสื่อม พระเจ้าวิมลธรรมสุริยที่ 2 ได้จึงได้ส่งราชทูตมาขอพระสงฆ์จากมอญที่เมืองอารกัน ทางมอญได้ส่งพระสันตानเถระพร้อมพระสงฆ์จำนวนหนึ่งเดินทางไป พระองค์ได้จัดให้มีการบวชกุลบุตร 100 คนที่เกาะเล็กๆ ในแม่น้ำมหาเวลิคคา และได้สร้างวิหารประดิษฐานพระธาตุเขี้ยวแก้ว วัด Sri Dalada Maligawa จึงรู้จักกันในนามของ วัดพระธาตุเขี้ยวแก้ว

มีอาคารเป็นรูป 8 เหลี่ยมซึ่งสร้างในสมัยพระเจ้าศรีวิกรมราชสิงหะ เป็นที่เก็บพระไตรปิฎก และส่วนที่เก็บพระธาตุเขี้ยวแก้วมีหลังคาเป็นสี่ทองต่อเติมในสมัยประธานาธิบดี Premadasa

วัดนี้ไม่มีพระสงฆ์ประจำวัด มี Diyawadana Nilame (ไวยาวัจกร) ซึ่งเป็นคฤหัสถ์ ผู้ดูแลวัด มาจากการเลือกตั้ง เป็นผู้ถือกุญแจหนึ่งในสามดอกที่สามารถเปิดห้องชั้นในสุดที่เป็นที่เก็บสถูปพระธาตุเขี้ยวแก้ว โดยเจ้าอาวาสของวัดมัลวัตตะซึ่งเป็นหัวหน้าคณะสงฆ์สยามนิกาย ฝ่ายคามวาสี และเจ้าอาวาสวัดอัถกิริยาซึ่งเป็นหัวหน้าคณะสงฆ์สยามนิกาย ฝ่ายอรัญวาสี ถือกุญแจอีกท่านละ 1 ดอก ทั้งสามฝ่ายจะต้องอยู่พร้อมกันและใช้กุญแจที่แต่ละฝ่ายเป็นผู้ดูแลรักษาอยู่ไขพร้อมกันจึงจะเปิดเข้าห้องนั้นได้

วัดมัลวัตตะและวัดอัถกิริยาจะสลับกันเป็นผู้ดูแลสมบัติของวัดพระธาตุเขี้ยวแก้ว โดยจะสลับกันปฏิบัติหน้าที่เป็นระยะเวลา ๑ ปีและจะเปลี่ยนหน้าที่กันในวันเข้าพรรษาของแต่ละปี

วัดพระธาตุเขี้ยวแก้วเป็นหนึ่งในมรดกโลกของ UNESCO และมีพิพิธภัณฑ์จัดแสดงพระพุทธรูปสมัยต่างๆ จากประเทศต่างๆ อาทิ ศรีลังกา อินเดีย จีน ญี่ปุ่น รวมทั้งไทย ทุกปีในช่วงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม จะมีพิธีแห่พระบรมสารีริกธาตุ เป็นงานฉลองใหญ่ ของเมือง Kandy มีช่างเข้าร่วมชบวนแห่มากกว่า 40 เชือก ในจำนวนนี้มีช่างพระราชทานจากประเทศไทยมาร่วมชบวนด้วย ชบวนแห่มีการรำรำและการตีกลองแบบ Kandyan หรือระบำแคนดี้

การเข้านมัสการพระธาตุเขี้ยวแก้ว กำหนดให้ทุกคนต้องใส่ชุดสีขาว ผู้เข้านมัสการจะถือพานดอกไม้เดินเรียงแถวด้วยความสงบสำรวม และเนื่องจากมีผู้เข้านมัสการเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องรีบอธิษฐานและวางดอกไม้บนแท่นบูชา

วัดมัลลวัตตะมหาวิหาร (Malwata Maha Viharaya)

อยู่ที่เมือง Kandy เป็นวัดที่อยู่ตรงกันข้ามกับวัดพระเขี้ยวแก้วทางทิศใต้ มีทะเลสาบกัณกลาง เป็นวัดในสยามนิกาย ฝ่ายคามวาสี ชื่อของวัดมีความหมายว่า สวนดอกไม้ เนื่องจากตั้งอยู่บนที่ดินที่เคยเป็นสวนดอกไม้ของราชวงศ์แคนดี้ วัดนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่งทางด้านขวาเป็นอุโบสถ 2 ชั้น สำหรับการอุปสมบทเรียกว่า ไปยามาลูวิหาร เป็นส่วนที่เก่าแก่ที่สุด สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าเสนาสัมมท้าวภิกรมพายุ พ.ศ.2016 -2054 (ค.ศ. 1473- 1511) อีกส่วนหนึ่ง คือ บุบผารามวิหาร หรือ มัลลวัตตะวิหาร สร้างขึ้นสมัยพระเจ้ากิริติศรีราชสิงห์ พ.ศ. 2290 – 2324 (ค.ศ. 1747-1781) มีกุฏิ 3 หลัง หลังหนึ่งเป็นที่ประทับของพระสังฆราช และเป็นที่เก็บสิ่งของเครื่องใช้ของมหาเวลิวิตา ศรีสรณกร สังฆราชา เถโร อีกหลังเป็นที่ประทับของพระสังฆราช ทิพโพธิ์วาเว เถโร และหลังที่สามเป็นที่อยู่ของราชครูของพระราชราชา ปัจจุบันวัดนี้เป็นที่พำนักของพระระดับสูงที่อยู่ในสภาคณะสงฆ์

วัดนี้มีความสำคัญเนื่องจากพระอุบาลีมหาเถระเคยจำพรรษาอยู่ ตามประวัติ พุทธศาสนาในศรีลังกาได้เข้าสู่ยุคเสื่อม กษัตริย์ศรีลังกาหลายพระองค์ได้พยายามฟื้นฟูพระพุทธศาสนา โดยในปี พ.ศ. 2282 - 2290 (ค.ศ. 1739- 1747) รัชสมัยพระเจ้าศรีวิชัยราชสิงห์ ได้ส่งราชทูตมาขอพระสงฆ์จากกรุงศรีอยุธยาเพื่อไปอุปสมบทคนลังกา พระสงฆ์ชุดแรกได้เดินทางไปแต่เรือแตกกลางทาง แต่เมื่อจะส่งชุดใหม่ไป พระองค์ก็ประชวรและสวรรคตเสียก่อน

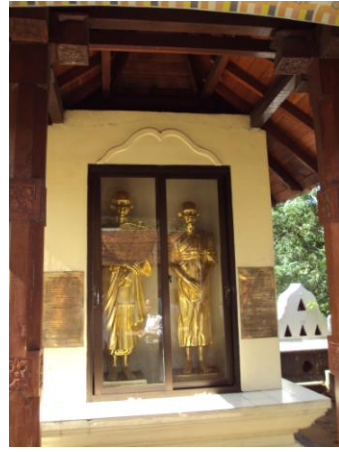
หลังจากนั้น พระเจ้ากิริติศรีราชสิงห์ได้ขึ้นครองราชย์ต่อในปี พ.ศ. 2290 – 2325 (ค.ศ. 1747 – 1782) พระองค์ได้จัดส่งคณะราชทูตมาทูลขอพระสงฆ์จากพระเจ้าทรงธรรมแห่งกรุงศรีอยุธยา แต่คณะธรรมทูตได้เดินทางไปในปี พ.ศ. 2295 ในสมัยรัชกาลพระเจ้าอยู่หัวบรมโกษฐ์ คณะธรรมทูตประกอบด้วยพระสงฆ์ 18 รูป สามเณร 8 รูป มีพระอุบาลีเถระ แห่งวัดธรรมารามเป็นประธาน ได้เดินทางไปขึ้นฝั่งที่เมือง Trincomalee แล้วเดินทางไปยังเมืองศิริวัฒนนคร หรือเมือง Kandy ในปัจจุบัน และได้ไปพำนักอยู่ที่วัดบุบผาราม หรือวัดมัลลวัตตะในปัจจุบัน พระอุบาลีฯ ได้ทำการอุปสมบทพระลังกาจำนวน 700 รูปและบวชสามเณร 3,000 รูป การบวชครั้งนี้เป็นผลงานของพระสงฆ์จากสยาม จึงเรียกว่า “นิกายสยามวงศ์” และในจำนวนสามเณรดังกล่าว มีสามเณรสรณกร ซึ่งต่อมาได้เป็นพระสังฆราชในนิกายสยามวงศ์องค์แรก

การแต่งตั้ง Mahanayake (ประมุขคณะสงฆ์) แห่งสยามมหาณิกาย ฝ่ายคามวาสี ในศรีลังการั้งแรกมีขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2296 (ค.ศ. 1753) โดยพระ Thibbotuwawe Sri Siddhartha Buddharakkitha Mahanayake Thero ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นองค์แรก ประมุขคณะสงฆ์ฝ่ายคามวาสี องค์ปัจจุบันเป็นองค์ที่ 26 เจ้าอาวาสของวัดมัลลวัตตะเป็นหนึ่งในสามของผู้ดูแลพระธาตุเขี้ยวแก้ว ร่วมกับวัดอัฏฐิการิยาและวัดพระธาตุเขี้ยวแก้ว

วัดมัลลวัดตะมหาวิหาร เป็นวัดที่มีความสำคัญลำดับต้นๆ ของประเทศศรีลังกา เพราะถือเป็นต้นกำเนิดของสยามนิกายฝ่ายคามวาสีของศาสนาพุทธในศรีลังกา และเป็นวัดที่มีอิทธิพลทางจิตวิญญาณและภูมิปัญญาเหนือพุทธศาสนิกชนชาวศรีลังกาจำนวนมาก

ปัจจุบัน วัดนี้มีพิพิธภัณฑท์เก็บสิ่งของเครื่องใช้ของพระอุบาลี ตลอดจนสิ่งของเครื่องใช้ของพระสังฆราชองค์แรกด้วย นอกจากนี้ ยังพบรูปปั้นของพระอุบาลีด้วย

วัดอัศกิริยามหาวิหาร (Asgiri Maha Viharaya)

อยู่ที่ Sri Sumanga Mawatha ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเมือง Kandy เป็นวัดในสยามนิกาย ฝ่ายอรัญวาสี มีอายุเก่าแก่กว่าวัดมัลลวัตตะมหาวิหาร สร้างขึ้นโดยนายพลศิริวัฒนา สมัยพระเจ้าปรมพาทู ที่ 4 ในยุค Kurunegala ปี พ.ศ. 1848-1878 (ค.ศ. 1305- 1335) ต่อมาในสมัยพระเจ้าศรีวิกรมราชสิงห์ นายพลอุรุเลวิท วิเชษฐสุนทรา ราชกฤณา เสนาวิรัต ได้สร้างโบสถ์ขึ้นใหม่ใกล้สถานที่เดิม ในสมัยพระเจ้าราชาธิราชสิงห์ พ.ศ. 2322 – 2340 (ค.ศ. 1779- 1797) ได้มีการสร้างวิหารขึ้นมาใหม่ ต่อมาในสมัยพระเจ้าวิมาละธรรมะสุริยา พ.ศ. 2230 – 2250 (ค.ศ. 1687 – 1707) ได้มีการปฏิสังขรณ์วัดดังกล่าวอีก การที่กษัตริย์ของเมืองแคนดี้ได้ทำนุบำรุงวัดนี้เป็นอย่างมาก และพระนิกายนี้ได้ปกป้องพระธาตุเขี้ยวแก้วในช่วงเวลาที่เกิดความไม่สงบ ปัจจุบัน พระสังฆราชของสยามนิกายพำนักอยู่ที่วัดนี้ และเป็นหนึ่งในผู้บริหารดูแลพระธาตุเขี้ยวแก้ว

วัดเกติเก (Gedige Viharaya)

อยู่ที่เมือง Kandy วัดนี้สร้างขึ้นโดยพระเจ้าเสนาสัมมาละ วิกรมพาหุ เพื่อเป็นอนุสรณ์สถานให้กับพระนางจันทรวาทิ มีเจดีย์ชื่อว่า "รัตนะพาหุ" มีฌาปนสถานสำหรับพระบรมวงศานุวงศ์ ในเทศกาลแห่งพระบรมสารีริกธาตุที่เมืองแคนดี้ วัดนี้จะเป็นวัดสุดท้ายของการแห่

ตามประวัติ หลังจากที่ได้คณะธรรมทูตจากสยามชุดแรกได้เผยแพร่พุทธศาสนาในลังกาเป็นเวลา 3 ปี จึงได้เดินทางกลับ เพื่อให้พระธรรมทูตชุดต่อมา นำโดยพระวิสุทธาจารย์ปฏิบัติภารกิจ แต่พระอุบาลีมหาเถระมิได้เดินทางกลับไปด้วย ท่านยังคงพำนักอยู่และเผยแพร่พุทธศาสนาที่ศรีลังกา จนกระทั่งอาพาธแล้วมรณภาพ ได้มีพิธีฌาปนกิจที่วัดแห่งนี้ ปัจจุบันจะเห็นสถูปบรรจุอัฐิของท่าน และมีรูปปั้นของท่านอยู่ที่วัดนี้

วัดธิปทุตตมาราม (Dipaduttamarama Purama Thai Raja Maha Viiharaya)

เป็นวัดพระพุทธศาสนาวัดแรกในกรุงโคลัมโบ พระ ป.ชินวรวงศ์ หรือพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า ปฤษฎางค์ เคยเป็นเจ้าของวัดนี้ระหว่างปี พ.ศ. 2448-2453 (ค.ศ.1905-1910) และเป็นผู้ออกแบบควบคุมการก่อสร้างรัตนเจดีย์ ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมผสมผสานระหว่างไทย ศรีลังกา อินเดีย และพม่า พระองค์ทรงได้รับการสถาปนาจากคณะสงฆ์เมืองลังกาให้มีสมณศักดิ์เป็นเถรนายกจังหวัดนครโคลัมโบ และทรงจัดตั้งโรงเรียน Prince College ขึ้นในวัดเหมือนโรงเรียนของพวกมิชชันนารี เพื่อเป็นแหล่งศึกษาพระธรรมวินัย

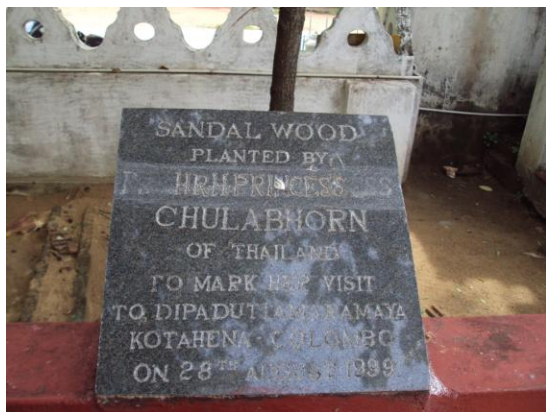

เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2482 (ค.ศ. 1939) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พร้อมด้วยสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ได้เสด็จ เยือนวัดแห่งนี้ ในการเสด็จครั้งนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ได้ทรงปลูก ต้นไม้มงคลไว้ หลังจากนั้น ในปี 2493 (ค.ศ. 1950) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จ เยือนวัดนี้ และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงปลูกต้นไม้มงคลอีกต้นหนึ่งไว้คู่กัน

ต่อมาเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2542 (ค.ศ. 1999) สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จ เยือนวัดนี้ ทรงร่วมพิธีบูชาพระบรมสารีริกธาตุ และทรงปลูกต้นไม้มงคลไว้ด้วย 1 ต้น

เมื่อปี พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) ทางวัดได้ขอความอนุเคราะห์จากรัฐบาลไทยในการบูรณะ ซ่อมแซมยอดฉัตรรัตนเจดีย์ ซึ่งทางกรมศิลปากรของไทยได้ส่งช่างสิบหมู่ไปตรวจสอบ แล้วนำฉัตรไป ซ่อมแซมที่ประเทศไทยใช้เวลาประมาณ 4 เดือน จึงนำกลับไป ฉัตรดังกล่าวเป็นฉัตร 9 ชั้น มีแกนเป็น สแตนเลส โครงฉัตรทำด้วยโลหะทองเหลืองทองแดง ชั้นฉัตรเป็นลวดลายระบายงดงาม ยอดฉัตรทำด้วย ทองคำและใส่อัญมณีทดแทนของเดิมที่หลุดหายไป พิธีสมโภชยอดฉัตรรัตนเจดีย์มีขึ้นเมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2553 (ค.ศ.2010)

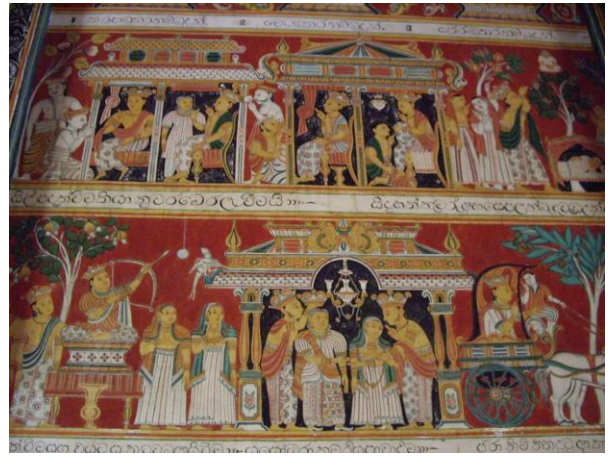

วัดรันเวลลาบูรณวิหาร (Ranwella Temple)

ตั้งอยู่ในเขต Kathaluwa ของเมือง Galle วัดแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งเป็นอุโบสถ มีพระพุทธรูปปูนปั้นและภาพจิตรกรรมฝาผนังที่งดงามเป็นภาพเกี่ยวกับประวัติของพุทธศาสนา อีกส่วนหนึ่งเป็นกุฏิพระสงฆ์ เป็นที่เก็บรักษาแท่นพิมพ์หนังสือซึ่งพระราชทานโดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เมื่อปี พ.ศ. 2403 (ค.ศ. 1860) ให้แก่บูรตคามา ธรรมะลังการัตน์ สุมามะ ทิสสะ เถโร เจ้าอาวาสวัดในขณะนั้น แท่นพิมพ์นี้ทำจากประเทศอังกฤษ ใช้สำหรับพิมพ์หนังสือพุทธศาสนาเผยแพร่ในศรีลังกา ในขณะที่ศาสนาคริสต์กำลังแผ่อิทธิพลเข้าไป ในดินแดนพุทธศาสนาแห่งนี้ หนังสือพิมพ์พุทธศาสนาฉบับแรกของศรีลังกามีชื่อว่า “ลังกาโลก”

แต่น่าเสียดาย ที่เมื่อปลายปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) เกิดไฟไหม้กุฏิเจ้าอาวาส ทำให้อาคารและเครื่องพิมพ์เสียหาย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องบูรณะซ่อมแซม

วัดศรีปรมันนทะ (Sri Paramananda Raja Maha Vihara)

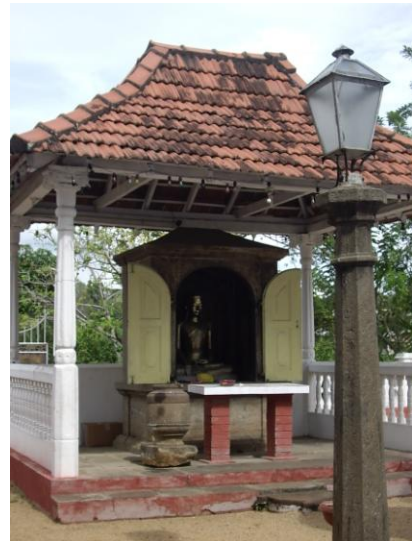
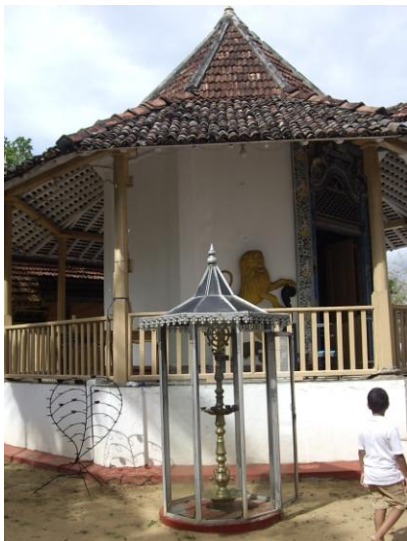
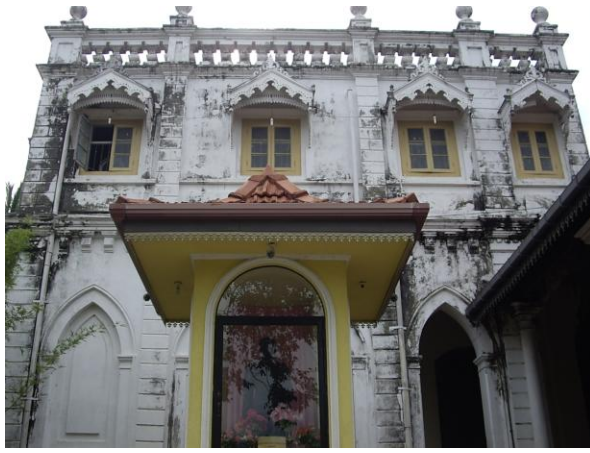
ตั้งอยู่ที่เมือง Galle ห่างจากกรุงโคลัมโบประมาณ 118 กิโลเมตร ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ เป็นวัดพุทธมรปุระนิกาย เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จเยือนเมืองกอลล์ เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2440 (ค.ศ. 1897) ได้เสด็จฯ เยือนวัดนี้ตามคำกราบบังคมทูลเชิญของ พระ Bulathgama Maha Nayaka Thero เจ้าอาวาสในขณะนั้น และต่อมา พระรูปดังกล่าวได้เดินทางไปเข้าเฝ้าฯ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่กรุงเทพฯ หลายครั้ง

ได้มีการสร้างธรรมศาลาจุฬาลงกรณ์เพื่อเป็นสิ่งระลึกถึงการเสด็จฯ ในครั้งนั้นโดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงเป็นผู้วางศิลาฤกษ์ธรรมศาลาดังกล่าวด้วย ปัจจุบัน วัดใช้ธรรมศาลาจุฬาลงกรณ์สำหรับการประกอบกิจกรรมทางศาสนาต่างๆ ของวัด รวมทั้งเป็นสถานที่ศึกษาธรรมะสำหรับเด็กและเยาวชนในวันอาทิตย์ด้วย

ภายในธรรมศาลามีแท่นหินจารึกพระนามของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และมีคำจารึกว่า ได้เสด็จฯ ไปทรงสร้างธรรมศาลาแห่งนี้ไว้เมื่อปี พ.ศ. 2440 (ค.ศ. 1897) นอกจากนี้ วัดได้เก็บรักษาต้นฉบับพระราชหัตถเลขาของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2394 (ค.ศ. 1851) ที่ได้ทรงมีถึงพระ Sri Sumanatissa Nayaka Thero เจ้าอาวาสของวัดในขณะนั้นด้วย

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ์ สยามมกุฎราชกุมาร เคยเสด็จฯ เยือนวัดนี้เมื่อปี พ.ศ. 2536 (ค.ศ. 1993) และวัดเคยได้รับพระราชทานผ้าพระกฐินพระราชทาน 2 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004) และ พ.ศ. 2552 (ค.ศ. 2009)

นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) ในวโรกาสครบรอบ 110 ปี ที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ ได้เสด็จพระราชดำเนินประพาสยุโรปผ่านศรีลังกานั้น เพื่อเป็นการรำลึกถึงวโรกาสที่สำคัญดังกล่าว พระราชรัตนมาภรณ์ เจ้าอาวาสวัดอินทรวินัย กรุงเทพมหานคร ได้จัดสร้างกุฏิพร้อมพระบรมรูปหล่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ โดยวัดได้จัดพิธีเปิดกุฏิดังกล่าวเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2550 (ค.ศ. 2007) โดยนายทินกร กรรณสูต เอกอัครราชทูต ณ กรุงโคลัมโบ ในขณะนั้น พร้อมด้วยพระราชรัตนมาภรณ์และคณะจากประเทศไทยประมาณ 60 คน เข้าร่วมพิธีด้วย

วัดคงคาราม (Gangarama Purana Viharaya)

เมืองกอลล์

ตั้งอยู่ที่ Gangarama Road, Magalle เมือง Galle ห่างจากกรุงโคลัมโบประมาณ 118 กิโลเมตร เป็นวัดพุทธอมรปุระนิกาย ตั้งเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2384 (ค.ศ. 1841) โดย Sumangala Nayake Thero เจ้าอาวาสองค์แรกสร้างขึ้นบนที่ดินที่ได้รับการบริจาคจากนักธุรกิจชาวเมือง Ahangama 2 คน คือ นาย Henry Peera Abyawardena และนาย A. W. P. David de Silva ชื่อของวัดแปลว่าพระอารามที่ตั้งอยู่ริมน้ำ เนื่องจากมีคลอง Maragoda และคลอง Pettigala ตั้งอยู่ในพื้นที่รอบวัด

เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จฯ แวะเมืองกอลล์ เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2440 (ค.ศ. 1897) ระหว่างทางเสด็จประพาสยุโรป ได้เสด็จไปนมัสการวัดคงคารามด้วยอีกวัดหนึ่ง ปัจจุบันที่วัดคงคารามมีเสาศิลาจุฬาลงกรณ์ประดิษฐานอยู่เพื่อเป็นสิ่งระลึกถึงการเสด็จในครั้งนั้นด้วย

เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2547 (2004) วัดได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากคลื่นยักษ์ซึนามิ อาคารธรรมศาลา ซึ่งเป็นอาคาร 2 ชั้น สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2440 (ค.ศ. 1897) ได้รับความเสียหายจำเป็นต้องได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ เมื่อปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) กระทรวงการต่างประเทศของไทยได้จัดสรรเงินให้เพื่อการซ่อมแซมอาคารดังกล่าว

วัด Kande Vihara

เป็นวัดที่มีพระพุทธรูปนั่งหินอ่อนที่ใหญ่ที่สุดในศรีลังกาประดิษฐานอยู่ ได้ฐานองค์พระทำเป็นห้องแสดงนิทรรศการภาพปูนฉาบพุทธประวัติ มีภาพช่วงที่พระอุบาลีจากกรุงศรีอยุธยามาศรีลังกาเพื่ออุปสมบทพระศรีลังกาจนกลายเป็นต้นตระกูลสยามวงศ์ด้วย นอกจากนี้ ยังเป็นที่เก็บรวบรวมสิ่งของทางพุทธศาสนาเอาไว้มากมาย รวมทั้งภาพการมอบช้างของผู้แทนรัฐบาลไทยด้วย

โดยช้างพลายจากประเทศไทยนามว่า “ราชา” มาอยู่ที่วัดนี้ เนื่องจากอดีตประธานาธิบดี Chandrika Kumaratunga แห่งศรีลังกา ได้มีหนังสือกราบบังคมทูลสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถขอพระราชทานช้างจากประเทศไทยเพื่อนำไปฝึกสำหรับอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในพิธีแห่พระบรมสารีริกธาตุประจำปี ทดแทนช้างเดิมที่มีอายุมากแล้ว ในการนี้ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงมีพระราชดำริให้รัฐบาลไทยเป็นเจ้าของเรื่องเพื่อเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศทั้งสอง กรมป่าไม้เป็นผู้สรรหาช้างพลาย 2 เชือก และกองทัพอากาศได้ขนส่งช้างดังกล่าวไปศรีลังกา มีผู้แทนรัฐบาลไทยไปทำพิธีส่งมอบช้างให้ศรีลังกาเมื่อวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2544 (ค.ศ.2001)

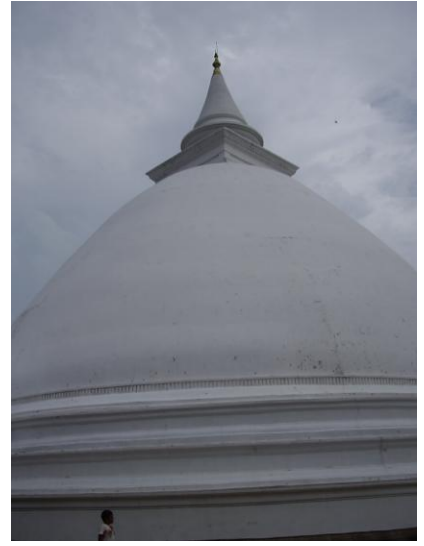
วัดกัลยาณี (Kelaniya Raja Maha Vihara)

วัดนี้มีอายุกว่า 2,000 ปี มีความสำคัญต่อชาวพุทธศรีลังกาเพราะเชื่อว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระอรหันต์ที่เป็นสาวกอีก 500 รูปได้เคยเสด็จมายังวัดแห่งนี้ในวันวิสาขบูชาตามคำเชิญของเจ้าผู้ครองแคว้นกัลยาณี ซึ่งเป็นพญานาค นามว่า มณีอัคชิกะ (King Maniakkhika) ซึ่งปัจจุบันในบริเวณวัดมีพระเจดีย์ทรงระฆังคว่ำสี่ขาวผุดผ่องขนาดมหึมาซึ่งชาวพุทธศรีลังกาเชื่อว่าเป็นพระเจดีย์ที่บรรจุพระแท่นบัลลังก์ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับเมื่อคราวมาโปรดพญานาคมณีอัคชิกะและบริวาร

เมื่อปี พ.ศ. 2431 (ค.ศ. 1888) นางเฮเลนา วิเจวาร์เดนา (Mrs. Helena Wijewardena) เศรษฐินีแห่งกรุงโคลัมโบ ได้อุทิศทรัพย์สินในการบูรณะปฏิสังขรณ์วัด ดังนั้น สิ่งปลูกสร้างที่พบเห็นในบริเวณวัดในปัจจุบันจึงเป็นผลจากแรงศรัทธาของเธอและครอบครัวทั้งสิ้น จุดเด่นที่สำคัญของวัดคือพระวิหารซึ่งประกอบด้วยพระนอน ห้องประดิษฐานพระสารีริกธาตุ และภาพจิตรกรรมฝาผนังบอกเล่าเรื่องราวตักขุพุทธประวัติ และเหตุการณ์สำคัญทางพุทธศาสนาในศรีลังกา ซึ่งภาพเหล่านั้นเป็นผลงานของนายโซเลียส เมนดิส (Solius Mendis) ศิลปินชื่อดังของศรีลังกาที่ได้อุทิศเวลากว่า 20 ปีในการรังสรรค์ภาพจิตรกรรมที่งดงามดังกล่าว

ไม่ไกลจากวัดกัลยาณีนัก มีสถานที่ที่เรียกว่า Ingiriya ซึ่งมีลำธารและป่าละเมาะ เป็นที่อยู่อาศัยของช้างพลายพระราชทานจากประเทศไทย นามว่า “กันดูล่า” (Kandula)

วัดไทยพระปฐมเจดีย์-ศรีลังกา

ตั้งอยู่ที่ 191 Mabima, Heiyanthuduwa ประเทศปριยัตมิฐนี่ เจ้าอาวาสวัดพระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม ได้เดินทางไปศรีลังกาเพื่อนมัสการพระเชี้ยวแก้วหลายครั้ง และเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2544 (ค.ศ. 2001) ได้มีโอกาสไปดูที่ดินชานกรุงโคลัมโบ เนื้อที่ 7 ไร่เศษ เห็นว่ามีลักษณะที่เหมาะสมสำหรับสร้างศูนย์วัฒนธรรมไทย จึงได้บอกบุญให้ญาติโยมในประเทศไทยร่วมกันบริจาคเพื่อนำเงินไปซื้อที่ดินดังกล่าวเพื่อจัดสร้างศูนย์วัฒนธรรมไทยพระปฐมเจดีย์-ศรีลังกา ได้รับเงินบริจาคเพียงพอจัดซื้อที่ดินโดยมอบให้พระสิวลี ซึ่งเป็นคนศรีลังกาดำเนินการเรื่องการโอนที่ดิน หลังจากนั้น ได้มีการก่อสร้างอาคารบุษบก ศาลาอเนกประสงค์ อาคารอุโบสถ หอระฆัง ถนน ประปา แท็งก์น้ำ และห้องน้ำ การก่อสร้างวัดดังกล่าวใช้เวลาประมาณ 10 ปี ต่อมาวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2554 (ค.ศ. 2001) ได้มีพิธีทำบุญผูกพัทธสีมาปิดทองฝังลูกนิมิต ณ อุโบสถศูนย์วัฒนธรรมไทยพระปฐมเจดีย์ - ศรีลังกา ปัจจุบันวัดนี้เป็นโรงเรียนสอนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ให้แก่เยาวชนศรีลังกาประมาณ 300 คน

วัดศรีดุสิตาราม (Sri Dusitarama Temple)

วัดศรีดุสิตาราม เป็นวัดเล็กๆ ในเมือง Ehiliyagoda ซึ่งห่างจากโคลัมโบประมาณ 2 ชั่วโมง ไปทางเมืองรัตนปุระ ที่อยู่ทางตะวันออกของโคลัมโบ ก่อตั้งโดยนักบวชหญิง 2 รูป เมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967) สมัยนั้นทางราชการยังมีการยกที่ดินของหลวงให้แก่เอกชนไปทำประโยชน์ได้ นักบวชหญิงจึงไปทำหนังสือขอที่ดินมา 1 เอเคอร์ เพื่อมาเป็นสำนักของนักบวชหญิงเพื่ออยู่อาศัยและ ปฏิบัติธรรม ต่อมาชาวบ้านเกิดความศรัทธาจึงช่วยกันสร้างให้เป็นสำนักธรรมของชุมชน

ปัจจุบัน วัดศรีดุสิตารามเป็นอารามที่มีวิถีอิงธรรมชาติ ตั้งอยู่บนเชิงเขา อาหารการกินยังใช้วิธี หุงต้มโดยใช้ไม้ฟืนเป็นส่วนใหญ่ น้ำดื่มยังใช้น้ำจากบ่อธรรมชาติ มีต้นไม้ใหญ่ 1 ต้น เป็นหัวใจ ของวัด ประชาชนสามารถเข้ามาทำพิธีบูชาในโอกาสสำคัญๆ หรือเข้ามานั่งสมาธิและปฏิบัติได้ตลอดเวลา มีศาลาเอนกประสงค์ 2 หลัง ใช้สอนศาสนาวันอาทิตย์ สำหรับเด็กเล็ก และเด็กโต ที่มีจำนวนกว่าร้อยคน นอกจากนั้น มีหอฉัน ครุฑ และมีห้องพัก 4 ห้องใช้เป็นที่อยู่ของนักบวช บริเวณด้านหลังอาคารเอนกประสงค์ หลังใหญ่ มีกุฏิเดี่ยว 2 ห้อง 1 หลังสำหรับเจ้าอาวาสและอาคันตุกะ มีวิหาร 2 ชั้นเล็กๆ ภายในมีพระพุทธรูป ขนาดใหญ่ ชั้นบนไว้สำหรับสมาธิ ขนาดนั่งได้ประมาณ 6-7 คน ชั้นล่าง ใช้เป็นห้องทำงาน นอกจากนี้ มีโบสถ์ขนาดเล็ก สำหรับใช้ทำสังฆกรรม

ศรีดุสิตารามเป็นศูนย์กลางทางใจของชุมชน เป็นโรงเรียนสอนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ให้เยาวชน ในวันธรรมดาเป็นสถานที่ให้ครูอาสาสมัครใช้เป็นโรงเรียนอนุบาล และเป็นศูนย์กลาง ของหญิงชาวต่างชาติที่จะบวชสามเณรีและภิกษุณี นักวิชาการ หรือผู้สนใจมาพักผ่อนและศึกษาวิถีชีวิต แบบนักบวชอีกด้วย

ภิกษุณีสังฆา สุขุมนา เป็นเจ้าอาวาสวัดศรีดุสิตารามในปัจจุบัน เล่าว่า ในระยะเริ่มต้นการบวชเป็น พระภิกษุณียังไม่เป็นที่ยอมรับในศรีลังกา แต่ปัจจุบันสังคมศรีลังกาให้การยอมรับพระภิกษุณีเท่าเทียม กับพระภิกษุสงฆ์ในการสืบสานพระพุทธศาสนา พระภิกษุณีได้รับการนิมนต์ไปสอนหนังสือ และ พระภิกษุสงฆ์ส่วนใหญ่ยอมรับให้พระภิกษุณีเข้าร่วมสังฆกรรมในพิธีทางศาสนาพร้อมกันหากญาติโยม นิมนต์ไป โดยพระสงฆ์จะนั่งสวดทางฝั่งขวา ส่วนพระภิกษุณีจะนั่งสวดทางฝั่งซ้าย

รัฐบาลของศรีลังกาอนุญาตให้ผู้หญิงที่เป็นนักบวชใช้คำนำหน้าว่า "ภิกษุณี" ในบัตรประจำตัว ประชาชน ขณะนี้มีภิกษุณีในศรีลังกาประมาณ 200 รูป สามเณรี ประมาณ 500 รูป และแม่ชีถือศีล 10 ข้อ ประมาณ 1,500 คน

คุณสมบัติของผู้บวชของภิกษุณีในศรีลังกา จะต้องจบการศึกษาอย่างน้อยระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 3 และต้องบวชเป็นแม่ชีถือศีล 10 ข้อ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี หากคุณสมบัติไม่ครบถ้วน จะต้องมีการศึกษาธรรมนะ พระอภิธรรม และภาษาบาลีเพิ่มเติม

พิธีการบวชสามเณรีมีเพียงภิกษุณีเป็นปวดีคินี (อุปัชฌาย์) รูปเดียว และการบวชชา พระภิกษุณีจะต้องมีพระภิกษุสงฆ์ 5 รูป และพระภิกษุณี 5 รูป ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติแรกเริ่มของ พระพุทธศาสนา

วัดอิสูรัมุณีราชมหาวิหาร (Isurumuni Raja Maha Viharaya)

ตั้งอยู่ริมอ่างเก็บน้ำติสะ (Tisa Wewa หรือ Tisa Tank) ในหมู่บ้านอิสูรัมุณียะ (Isurumuniya) เมืองอนูราธปุระ (Anuradhapura) ซึ่งอยู่ห่างจากกรุงโคลัมโบประมาณ 206 กิโลเมตร ทางทิศเหนือ เป็นวัดพุทธสยามวงศ์ ฝ่ายมัลวัตตะ (สายคามวาสี) วัดนี้ยังเป็นที่รู้จักในชื่อ “เมฆาศรีวิหาร” (Meghagiri Vihara) ด้วย ซึ่งมีความหมายว่าวิหารแห่งภูเขาก้อนเมฆ และเป็นวัดที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นสถานที่แรกในเกาะลังกาที่เคยเป็นที่ประดิษฐานพระทันตธาตุของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หรือ พระธาตุเขี้ยวแก้ว ซึ่งปัจจุบันประดิษฐานอยู่ที่เมืองแคนดี้

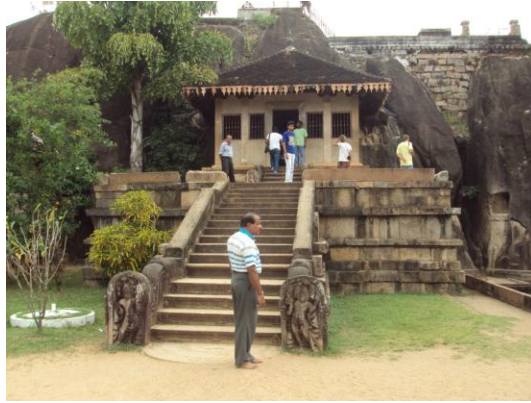
ตามคัมภีร์มหาวงศ์ (Mahavansa) ซึ่งเป็นการจารึกประวัติศาสตร์ศรีลังกาโดยพระสงฆ์ ในยุคโบราณนั้น กษัตริย์เทวานัมปิยะติสสะ (King Devanampiya Tissa) ผู้ปกครองนครอนูราธปุระ ในช่วงปีที่ พ.ศ. 779 – 819 (ค.ศ. 236 -276) ได้สร้างวัดพุทธแห่งแรกขึ้นในพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของวัดในปัจจุบัน เพื่อเป็นที่พำนักของพระสงฆ์ที่ได้รับการอุปสมบทโดยพระอรหันต์มหินดา (Arahath Mahinda) จำนวน 500 รูป

วัดได้รับการทำนุบำรุงจากกษัตริย์ผู้ปกครองนครอนูราธปุระเรื่อยมา โดยกษัตริย์อนูราธปุระ ที่ทำนุบำรุงวัดแห่งนี้เป็นอย่างมาก คือ กษัตริย์กัสยะปะที่ 1 (King Kasyapa I) พ.ศ. 1016- 1034 (ค.ศ. 473 - 491) เพื่อเป็นการลบล้างที่เคยก่อปิตุฆาตกษัตริย์ธาทูเสนา (King Dhatusena) โดยได้บริจาคที่ดินเพื่อขยายบริเวณวัดให้กว้างขวางขึ้นและทำการซ่อมแซมวิหารของวัด

อย่างไรก็ตาม วัดได้ถูกละทิ้งและกลายเป็นสถานที่ร้างกลางป่าหนาทึบภายหลังจากที่ นครอนูราธปุระถูกรุกรานโดยข้าศึกจากแคว้นกาลิงคะจากทางใต้ของอินเดีย ส่งผลให้ชาวสิงหลจำเป็นต้อง ย้ายไปตั้งเมืองหลวงแห่งใหม่ และถูกค้นพบอีกครั้งในช่วงปี พ.ศ. 2486 (ค.ศ. 1943) ในยุคนั้น ผู้นำรอบๆ บริเวณวัดเต็มไปด้วยจะเข้

วิหารของวัดตั้งอยู่ระหว่างก้อนหินขนาดใหญ่ 2 ก้อน ต้องขึ้นบันไดไป ซ่างๆ บันไดด้านซ้าย มีโขดหินที่มีช่องสี่เหลี่ยม มีผู้ไปโยนเหรียญเสียดังกล่าว หากสมปรารถนาก็ขอให้เหรียญเข้าไปในสี่เหลี่ยมดังกล่าว ลงจากบันไดเดินไปทางขวา จะมีถ้ำค้างคาว

เมื่อเดินไปด้านหลังของก้อนหิน จะมีบันไดขึ้นไปด้านบน จะพบเจดีย์สีขาวอยู่บนหินก้อนหนึ่ง และบริเวณหินอีกก้อนหนึ่งมีสระน้ำขนาดเล็กตั้งอยู่ และมีรูปสลักข้างหลายเชือกที่เหมือนกำลังจะก้าวลงไปในสระน้ำที่แกะสลักจากหินก้อนดังกล่าว เหนือรูปสลักข้างมีรูปสลักผู้ชายนั่งชันเข่าในท่าสมาธิ นิ่งคู่อยู่กับม้าทางด้านขวามือ ซึ่งเป็นศิลปะยุคปัลลวะของอินเดีย

นอกจากนี้ มีวิหารประดิษฐานพระพุทธไสยาสน์ และมีรูปปั้นพระเบญจวัคคีย์

ในพิพิธภัณฑ์ขนาดเล็กของวัด มีแท่นบัลลังก์หิน และภาพแกะสลักหินที่งดงามอยู่หลายชิ้น ภาพสลักหินที่สำคัญ คือ รูปคูรัก ศิลปะสมัยราชวงศ์คูปตะ ประมาณปี พ.ศ. 1000 (ค.ศ. 457) เป็นรูปสลักหินรูปผู้หญิงยกนิ้วชี้ทำทางเขินอาย นั่งบนตักผู้ชายที่โอบประคองด้วยท่าที่เสน่หา เชื่อกันว่าสันนิษฐานว่าเป็นเจ้าชายสาลิยะ (Saliya) ราชโอรสของกษัตริย์ทุตตะเกมุนู (King Dutugemunu) กับนางอโศกามาลา (Asokamala) หญิงคนรักที่เป็นชาวบ้าน ทำให้เจ้าชายตัดสินใจอมสละบัลลังก์เพื่อไปแต่งงาน

นอกจากนี้ มีรูปสลักหินเป็นภาพกษัตริย์ Dutugemunu และครอบครัว และมีรูปสลักหินเป็นเทพเจ้าสามองค์เชื่อกันว่าเป็นเทพแห่งความสุข เทพแห่งสุขภาพดี และเทพแห่งความร่ำรวย คล้ายความเชื่อของจีนที่เกี่ยวกับฮกหลกซิว

ส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งของวัด คือ พระอุโบสถที่เป็นส่วนที่พระสงฆ์ใช้ทำพิธีสำคัญ มีพระประธานสี่ทองแบบไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้นำปฏิทินพระราชทานไปทอดกฐินที่วัดนี้เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) นับเป็นครั้งแรกที่ทางการไทยไปทอดกฐินที่เมืองอนุราชปุระ มีแผ่นจารึกภาษาไทยและภาษาอังกฤษฝังอยู่ผนังโบสถ์ ส่วนต่อจากพระอุโบสถเป็นกุฏิพระชั้นเดียว

ข้อมูลด้านสังคม

บริการด้านการแพทย์ในศรีลังกา

โรงพยาบาลของรัฐ คนศรีลังกาไม่ต้องเสียค่าบริการ จึงมักจะมีคนไข้จำนวนมากและสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ ส่วนคนต่างชาติต้องเสียค่าบริการ โรงพยาบาลของเอกชนจะให้บริการดีกว่า รายละเอียดโรงพยาบาลในกรุงโคลัมโบ ได้แก่

โรงพยาบาล	ที่อยู่	หมายเลขโทรศัพท์
Asiri Hospital	181, Kirula Road, Colombo	+94 11 508766
Central Hospital	37, Horton Place, Colombo	+94 11 696411-2
National Hospital	E.W. Perera Mawatha, Colombo 10	+94 11 269 1111 (อุบัติเหตุ) +94 11 269 3510 (สอบถาม)
Nawaloka	23, Sri Sugathodaya Mawatha Colombo	+94 11 544444

ร้านขายยา

การซื้อยาโดยทั่วไปต้องมีใบสั่งแพทย์ แต่สามารถซื้อยาสามัญประจำบ้านได้ ยาส่วนใหญ่ผลิตในอินเดีย ผู้ซื้อควรดูวันหมดอายุของยาด้วย ร้านขายยาของรัฐ Rajya Osu sala เปิด 24 ชั่วโมง มีสาขาหลายแห่ง

บริการทางการศึกษา

โรงเรียนนานาชาติในศรีลังกา สอนแบบระบบอังกฤษ ตั้งแต่ระดับอนุบาล – มัธยมศึกษา
รับเด็กตั้งแต่อายุ 2 ขวบครึ่ง -18 ปี

รายชื่อ	ที่อยู่	หมายเลขโทรศัพท์
Asian International School (AIS)	4/97 Thalakotuwa Gardens, Colombo 5 ตั้งขึ้นเมื่อปี 1989	+94 11 251 3181 Fax +94 11 251 2633 asianinter@eureka.lk
British School	63 Elvitigala Mawatha, Colombo 8 ตั้งขึ้นเมื่อปี 1994	+94 11 532 9329 Fax +94 11 269 0962 admin@britishschool.lk
Colombo International School (CIS)	28 Gregory's Road Colombo 7 ตั้งขึ้นเมื่อปี 1982	+ 94 11 2697587 Fax +94 11 2699592 management@cis.lk
Elizabeth Moir School	ระดับประถม 100 Park Road, Colombo 5 ระดับมัธยม 4/20 Thalakotuwa Gardens, Colombo 5 ตั้งขึ้นเมื่อปี 1996	ระดับประถม +94 11 2582682 Fax. +94 11 258 9984 ระดับมัธยม +94 11 251 2275 Fax. +94 11 251 2109
Gateway International School	6 Rodney Street, Colombo 8 ตั้งขึ้นเมื่อปี 1986	+94 11 267 0670 +94 11 267 0631 Fax. 94 11 268 1108
Overseas School of Colombo (OSC)	Pelawatte, Battaramulla ตั้งขึ้นเมื่อปี 1957	+94 11 2784920 – 2 Fax. +94 11 278 4999 admin@osc.lk
Wycherley School	232 Baudhaloke Mawatha, Colombo 5 ตั้งขึ้นเมื่อปี 1985	+94 11 258 8743 +94 250 3201
French International School (สอนในระบบฝรั่งเศส)	8 Don Carolis, Colombo 5 ตั้งขึ้นเมื่อปี 1979	Tel + Fax +94 11 258 9681 ecolef@eureka.lk

ข้อควรปฏิบัติ

ข้อควรปฏิบัติ

- อากาศที่ศรีลังการ้อนขึ้น ควรสวมเสื้อผ้าที่ใส่สบาย แต่ไม่ควรนุ่งสั้นและรัดรูป
- เมื่อไปวัด ควรถอดรองเท้าไว้ในที่ที่กำหนด สุภาพสตรีควรสวมชุดสุภาพ ส่วนสุภาพบุรุษควรใส่กางเกงขายาว ควรใส่เสื้อสีขาว
- เมื่อพบพระภิกษุ ควรทำความเคารพด้วยการไหว้ เมื่อจะถวายของแด่พระภิกษุ ให้ยกสองมือ
- การยื่นส่งของให้กัน ควรส่งด้วยมือขวา มือซ้ายถือว่าไม่สะอาด
- ในศรีลังกาจะมีการด่านตำรวจและทหารอยู่เป็นระยะและมีการเรียกตรวจรถโดยสาร
จึงควรมีสำเนาหนังสือเดินทางเก็บไว้กับตัวเพื่อแสดงให้เจ้าหน้าที่ดูเวลาถูกเรียกตรวจ
- หากได้รับเชิญไปรับประทานอาหารที่บ้านคนศรีลังกา ควรมีกำนัลเล็กน้อยให้แก่เจ้าของบ้าน เช่น ขนม ชา

ข้อควรระวัง

- ห้ามถ่ายรูปโดยหันหลังให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ อาทิ พระพุทธรูป พระพุทธรูป
- การซื้ออาหารสำเร็จรูปและผลิตภัณฑ์ทั่วไป ให้ดูวันหมดอายุของสินค้าด้วย
- เมื่อมีผู้ให้ของขวัญแก่ท่าน ไม่ควรเปิดดูต่อหน้าผู้ให้
- ระวังคนมาตีสนิทและบอกว่าจะพาไปสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ แล้วเรียกค่าบริการแพงเกินจริง
- การค้าประเวณีทั้งชายและหญิงเป็นเรื่องผิดกฎหมาย และ Homosexual เป็นเรื่องผิดกฎหมาย เช่นเดียวกัน จึงไม่ควรแสดงออกทางเพศ
- ห้ามละเมิดทางเพศแก่ผู้เยาว์ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มีโทษจำคุก 7-20 ปี และถูกปรับ รวมทั้งต้องจ่ายค่าเสียหายให้กับผู้ถูกกระทำด้วย
- หลีกเลี่ยงการเดินทางไปในสถานที่เปลี่ยว ไม่ควรไปเดินชายหาดในเวลากลางคืน เพราะอาจถูกจี้ชิง ปล้น
- สตรีไม่ควรเดินทางคนเดียวในเวลากลางคืน ไม่ควรโดยสารรถเมล์ประจำทาง รถไฟ ที่มีผู้คนหนาแน่น ไม่ขึ้นรถสามล้อ หรือขึ้นรถยนต์ของคนแปลกหน้า ให้โดยสารรถแท็กซี่ที่มีบริษัทที่เชื่อถือได้เท่านั้น การเดินคนเดียวในเวลากลางคืน หลีกเลี่ยงการมองเห็นหรือสบตาชายแปลกหน้า
- ห้ามอยู่เกินกำหนดจากที่วีซ่าอนุญาตให้อยู่ หากต้องการอยู่ต่อให้ติดต่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
ที่ 41 Ananda Rajakaruna, Punchi Borella, Colombo 10

ข้อเสนอแนะสำหรับคนไทย เมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินในศรีลังกา

ในสภาวะปกติ

- สำรวจว่าตนเองและบุคคลในครอบครัวมีเอกสารเดินทางครบถ้วน พร้อมเดินทางหากจำเป็น
- แจ้งที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และอีเมล ที่ติดต่อได้ให้ สอท. ณ กรุงโคลัมโบ ทราบ
- ติดตามข่าวสารทางโทรทัศน์ วิทยุ และกับกลุ่มเพื่อนคนไทย
- พยายามติดต่อเพื่อนคนไทยสม่ำเสมอ

ในสภาวะที่มีความไม่ปลอดภัย/เหตุการณ์ฉุกเฉิน

- เตรียมเอกสารเดินทางให้พร้อมเดินทางหากจำเป็น
- ติดต่อ สอท. ณ กรุงโคลัมโบ เพื่อรับคำแนะนำ
- ติดตามข่าวสารทางโทรทัศน์ วิทยุ และกับกลุ่มเพื่อนคนไทย
ให้เพื่อนรู้ว่าเราอยู่ที่ใด ไปที่ไหน
- สำรองอาหาร เครื่องดื่ม เชื้อเพลิง ที่จำเป็น
- หลีกเลี่ยงการเดินทางไปยังพื้นที่ที่มีปัญหา
- หลีกเลี่ยงการเดินทางในยามวิกาล
- ประเมินความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับตน
หากไม่จำเป็นต้องอยู่ ควรเดินทางออกนอกพื้นที่เสี่ยง

เมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน

ติดต่อ สอท. ณ กรุงโคลัมโบ เพื่อขอคำแนะนำ :

- อยู่แต่ในที่พักอาศัย และให้สามารถติดต่อได้ตลอดเวลา **หรือ**
- เดินทางออกนอกพื้นที่ **หรือ**
- ไปรวมที่จุดนัดหมายที่ สอท. กำหนด

จุดนัดหมายเพื่อการเคลื่อนย้ายไปที่ปลอดภัย :

ทำเนียบเอกอัครราชทูต เลขที่ 10 ถนน Flower Road , Colombo 7

โทร. + 94 11 237 2154 , + 94 11 237 2155

โทรสาร + 94 11 237 0069

บริการด้านการกงสุลของ
สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโคลัมโบ

การทำหนังสือเดินทาง

เอกสารที่ต้องนำมาแสดง

- 1) หนังสือเดินทางเล่มเดิม พร้อมสำเนาหน้าที่มีรูปถ่าย วันเดือนปีเกิด
- 2) บัตรประชาชนไทย พร้อมสำเนาด้านหน้าและหลัง 1 ชุด
- 3) สำเนาทะเบียนบ้าน หน้าที่มีบ้านเลขที่และหน้าที่มีชื่อผู้ขอหนังสือเดินทาง

ค่าธรรมเนียม

ค่าธรรมเนียมการทำหนังสือเดินทาง 4,600 รูปีศรีลังกา และค่าธรรมเนียมการบันทึกรายการในหนังสือเดินทางเล่มใหม่ (Endorsement) 460 รูปีศรีลังกา รวมเป็น 5,060 รูปีศรีลังกา

* กรุณาโทรศัพท์นัดหมายกับทางเจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูตฯ ก่อนเดินทางมาทำ

การขอสูติบัตร

เอกสารที่ต้องนำมาแสดง

- 1) ใบรับรองการเกิดจากโรงพยาบาล
- 2) ใบแจ้งเกิดเด็ก ที่ผ่านการรับรองลายมือชื่อจากเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศ ศรีลังกา
- 3) ใบสำคัญการสมรสของบิดาและมารดา (หากจดทะเบียนสมรส)
ผ่านการรับรองจากเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศศรีลังกา
- 4) สำเนาบัตรประชาชนและหนังสือเดินทางไทย ที่มีอายุใช้งานอยู่ สำหรับฝ่ายที่เป็นคนสัญชาติไทย (หรือของทั้งสองฝ่ายหากทั้งคู่มีสัญชาติไทย)
และสำเนาหนังสือเดินทางต่างชาติของคุณสมรส (กรณีคู่สมรสมิใช่คนไทย)
- 5) สำเนาทะเบียนบ้านไทยและศรีลังกาของทั้งสองฝ่าย
- 6) ใบเปลี่ยนชื่อหรือนามสกุล (กรณีบิดา มารดา หรือเด็กเคยเปลี่ยนชื่อหรือนามสกุล)
- 7) รูปถ่ายเด็ก 1 ใบ

* เอกสารภาษาต่างชาติใดๆ ที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ ต้องฝ่ายการรับรอง
จากกระทรวงการต่างประเทศศรีลังกา

** กรณีบิดาและมารดาไม่ได้จดทะเบียนสมรส หากประสงค์จะให้บุตรใช้นามสกุลของบิดา
บิดาจะต้องมาด้วยเพื่อบันทึกการแสดงความยินยอมให้บุตรใช้นามสกุล

*** กรุณาโทรศัพท์นัดหมายกับทางเจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูตฯ ก่อนเดินทางมาทำ

การขอมรณบัตร

เอกสารที่ต้องนำมาแสดง

- 1) ต้นฉบับมรณบัตรที่ทางการท้องถิ่นออกให้ ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษ และได้รับการรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศของศรีลังกา
- 2) เอกสารการชันสูตรของทางการท้องถิ่น (หากมี) ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษ และได้รับการรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศของศรีลังกา
- 3) หนังสือเดินทาง บัตรประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ตาย พร้อมสำเนา 1 ชุด
- 4) หนังสือเดินทาง บัตรประชาชน ของผู้แจ้งการตาย พร้อมสำเนา 1 ชุด

การรับรองเอกสาร

เอกสารที่ทางการท้องถิ่นออกให้

- 1) ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษ และได้รับการรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศ
ศรีลังกา
- 2) เอกสารที่ต้องการให้รับรอง ต้องถ่ายสำเนา 1 ชุด
- 3) หนังสือเดินทาง และบัตรประชาชนของผู้ยื่น พร้อมสำเนา 1 ชุด
- 4) ค่าธรรมเนียมการรับรองเอกสาร ฉบับละ 2,100 รูปีศรีลังกา

เอกสารที่ทางการไทยออกให้

- 1) ต้องผ่านการรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศของไทย
- 2) เอกสารที่ต้องการให้รับรอง ต้องถ่ายสำเนา 1 ชุด
- 3) หนังสือเดินทาง และบัตรประชาชนของผู้ยื่น พร้อมสำเนา 1 ชุด
- 4) ค่าธรรมเนียมการรับรองเอกสาร ฉบับละ 2,100 รูปีศรีลังกา

การรับรองเอกสารสัญญาการจ้างงาน

- 1) สัญญาว่าจ้างงาน (Employment Contract) พร้อมสำเนา 1 ชุด
ต้องผ่านการรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและกระทรวงการต่างประเทศของศรีลังกา
- 2) หนังสือจดทะเบียนบริษัท (Registration of Company)
- 3) หนังสือแจ้งความประสงค์การจ้างงาน Demand Letter
- 4) หนังสือมอบอำนาจ (Power of Attorney) หากมีตัวแทนมายื่นขอ
- 5) ภาพถ่ายสถานที่ทำงานและที่พักสำหรับคนงาน

ค่าธรรมเนียม

งานบริการด้านการการกงสุล

ประเภท	ค่าธรรมเนียม หน่วย : รูปีศรีลังกา
1. หนังสือเดินทาง	4,600
2. ค่าบันทึกรายการในหนังสือเดินทาง	460
3. ค่ารับรองเอกสาร	2,100

ค่าธรรมเนียมการตรวจลงตรา (Visa)

สำหรับคนต่างชาติที่ประสงค์จะเดินทางไปประเทศไทย

ประเภท	ค่าธรรมเนียม หน่วย : รูปีศรีลังกา
1. ท่องเที่ยว	4,600
2. เดินทางผ่าน	3,700
3. คนอยู่ชั่วคราว 90 วัน	9,200
4. คนอยู่ชั่วคราว 1 ปี	23,000

หน่วยงานของไทย
ในศรีลังกา

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโคลัมโบ

9th Floor, Greenlanka Towers , 46/46 Navam Mawatha, Colombo 2

Tel. + 94 11 230 2500 -3

Fax. + 94 11 230 4511 -2

Email : อีเมลล์ : thaiemb@sltnet.lk

Website : www.thaiembassy.org/colombo

www.gotoknow.org

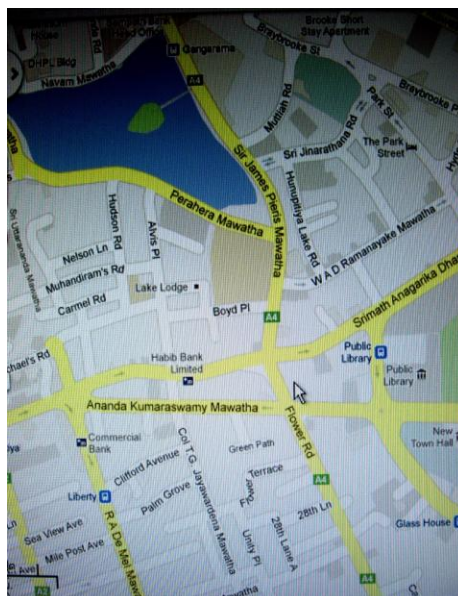
สำนักงานบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ประจำศรีลังกาและมัลดีฟส์

3 Sir Ernest de Silva Mawatha

Colombo 3

Tel. + 94 11 266 7892-96

Fax + 94 11 266 7890

หน่วยงานของศรีลังกาที่สำคัญ

Department of Immigration & Emigration Sri Lanka

41 Ananda Rajakaruna

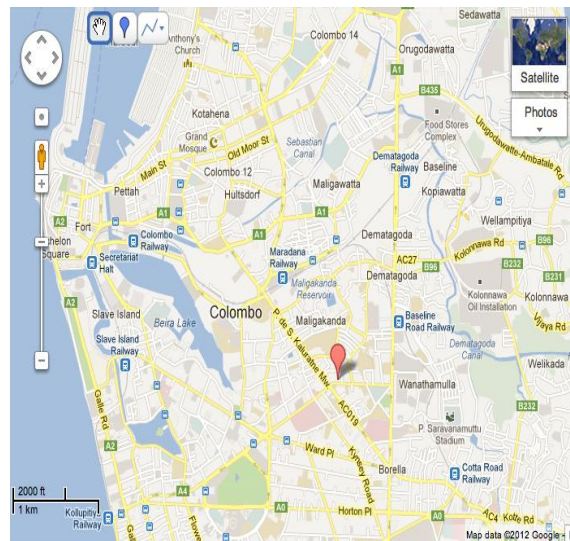
Punchi Borella, Colombo 10

Tel. + 94 11 532 9000

Fax. +94 11 267 4621

E-mail : controller@immigration.gov.lk

Website : www.immigration.gov.lk

Department of Consular Division
Ministry of Foreign Affairs, Sri Lanka

3rd Floor, 14 Sir Baron Jayatillaka Mawatha, Colombo 1

Tel. (ทั่วไป) + 94 11 4718972 / 4719593

(งานรับรองเอกสาร) +94 11 2385571

Fax + 94 11 247 3899

E-mail : consular@sltnet.lk

บริษัทคนไทยในศรีลังกา

Nopawong Construction Co., Ltd.

643/7 Velehandiya Kaduwela

Sri lanka

Tel. + 94 77 2514710

E-mail : staber911@yahoo.com

Bischoff Gamma Lanka (Pvt) Ltd.

Lot C7A & C7B,

Seethawaka Export and Processing Zone,

Avissawella

Sri Lanka

Tel. : +94 36 223 3640

Fax : +94 36 223 3649

E-mail : khingk@bischoffgamma-lanka.lk

Website : www.bischoffgamma-lanka.lk

ร้านอาหารไทย

Cey-Nor

335 A, D.R. Wijewarda Mawatha, Colombo 10

Tel. + 94 11 238 0972 , + 94 11 238 0973

Jack Tree

200 Park Rd., Colombo 5

Tel + 94 77 742 4742

Lagoon

Cinnamon Grand Hotel, 77 Galle Road, Colombo 3

Tel. +94 11 249 7371

Lemongrass

939 Sri Jayawardana Mawatha, Kotte

Tel. +94 11 288 8081, 077 735 5551

Royal Thai

Cinnamon Lakeside, 115 Sir C.A. Gardiner Mawatha, Colombo 2

Tel. +94 11 269 1945, 249 1951

Siam House

สาขา 1 - 17 Melbourn Avenue., Colombo 14

Tel. +94 11 259 5966

สาขา 2 - 1st Floor, Departure Public Concourse,

Bandaranaike International Airport

Tel. +94 11 311 0045

ภาษาสิงหลในชีวิตประจำวัน

ภาษาไทย

สวัสดี
ขอบคุณ
ใช่
ไม่ใช่
ฉัน
คุณ
เขา
คุณชื่ออะไร
ฉันชื่อ ...
สบายดีหรือ
ฉันไม่ค่อยสบาย
อะไร
ที่ไหน
หยุดตรงนี้
เท่าไร
ฉันไม่ต้องการ
ก็โมงแล้ว/เวลาเท่าไร
วันนี้
คืนนี้
เมื่อวาน
พรุ่งนี้
วันมะรืน

ภาษาสิงหล

ayubowan
stutiay
ou
naa
mam
oya
eya
nama mokadhdha
ma-ge nama
kohomadha
mata saniipa naa
mokadhdha
kohe
metana nawaththanna
kiiyadha
epaa
welaawa kiiyadha
ada
ada raa
pereda
heta
anidda

ตัวเลข

amka

หนึ่ง	eka	สิบเอ็ด	ekolaha
สอง	deka	สิบสอง	dolaha
สาม	tuna	สิบสาม	dahatuna
สี่	hatara	สิบสี่	dahahatara
ห้า	paha	สิบห้า	pahalova
หก	haya	สิบหก	dahasaya
เจ็ด	hata	สิบเจ็ด	dahahata
แปด	ata	สิบแปด	dahaata
เก้า	namaya	สิบเก้า	dahanavaya
สิบ	dahaya	ยี่สิบ	vissa

น่าสังเกต

ayya	ไม่ได้เป็นคำร้องอุทาน	แต่แปลว่า	พี่ชาย
mali	ไม่ได้แปลว่า ดอกไม้	แต่แปลว่า	น้องชาย
gam	ไม่ได้แปลว่า กรรม	แต่แปลว่า	หมู่บ้าน
hora	ไม่ได้แปลว่า หมอดู	แต่แปลว่า	โจร

แหล่งข้อมูล

www.buddhistnun.net

<http://www.cia.gov/index.html>

www.dtn.go.th

www.expatsblog.com

www.google.com

www.gotoknow.org

www.gov.lk

www.lankainfo.com

www.lonelyplanet.com

www.museum.gov.lk

<http://sameaf.mfa.go.th>

www.speaksinhala.com

www.srilankaheritages.com

www.wikipedia.org

ข้อมูลจากแผ่นพับแนะนำการท่องเที่ยวของหน่วยงานการท่องเที่ยวของศรีลังกา

“พาไปดูงาน สมโภชยอดฉัตรรัตนเจดีย์ ที่กรุงโคลัมโบ ประเทศศรีลังกา” บุญมี วิจิตรมาลา
นิตยสารคู่สร้างคู่สม ฉบับที่ 671 ประจำวันที่ 10-20 เมษายน 2553 หน้า 47 -53

“ไปศรีลังกา กราบพระเขี้ยวแก้วที่เมืองแคนดี้” กำธร ตริภาพนาถ นิตยสารกุลสตรี ฉบับที่ 951
ปกัษ์หลัง 16-31 สิงหาคม 2553 หน้า 106 -111